

Ліягона

**З оптимізмом, любов'ю
і баченням: Президент
Гордон Б. Хінклі, с. 22**

У чому полягає суть уміння ставити
запитання, с. 14

Учення і Завіти: знання про Батька
і Сина з перших рук, с. 16

Якщо ви залишилися на самоті,
прийміть рішення бути відважним, с. 28

Відомий фотограф Джордж Едвард Андерсон, святий останніх днів, зафіксував цю мить у 1907 році. Ця подія повсякденного життя контрастує з подією вічного значення, яка відбулася у гаю, що поряд: Першим видінням. У тому Священному гаю біля Пальміри, штат Нью-Йорк, 14-річний Джозеф Сміт молився, щоб дізнатися, до якої церкви приєднатися, і у відповідь на його молитву з'явилися Бог Батько і Його Син.

Фотографію люб'язно надано Бібліотекою історії Церкви

4

ПОСЛАННЯ

- 4** Послання Першого Президентства: Націлитися в яблучко
Президент Дітер Ф. Ухтдорф
- 7** Послання візитного вчителювання: Мета Товариства допомоги

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перша сторінка обкладинки: Фотографія Джорджа Фрея. Друга сторінка обкладинки: Фотографія Джорджа Едварда Андерсона, люб'язно надана Бібліотекою історії Церкви.

СТАТТІ

- 16** Чого навчає книга Учення і Завіти про Батька і Сина
Норман В. Гарднер
Завдяки тому, що втрачені істини було повернуто через одкровення під час Відновлення, книга Учення і Завіти допомагає поглибити наше розуміння Батька і Сина.
- 22** Гордон Б. Хінклі: пророк оптимізму та бачення
Ендрю Д. Олсен
Будучи улюбленим 15-м Президентом Церкви, Гордон Б. Хінклі вів за собою власним прикладом, сповненим оптимізму, любові та бачення майбутнього.

- 28** Доблесні у своєму свідченні про Спасителя
Старійшина Крістоффель Голден
Саме складні моменти найкраще визначають, ким ми є.
- 34** За весь свій маєток здобудь собі розуму
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
Справжнє розуміння здобувається завдяки розумінню взаємозв'язку між навчанням і молитвою, зобов'язанням служити і довірою до Господа.

РУБРИКИ

- 8** Жовтень 2016 р. Блокнот конференції
- 10** У що ми віримо: Ми віримо, що Церква наповнить усю землю
- 12** Наші домівки, наші сім'ї: Я хочу жити з тобою завжди!
Леонгіна Адамес де Убрі
- 14** Навчати, як навчав Спаситель: Обдумувати наші запитання для обговорення
Тед Барнс
- 40** Голоси святих останніх днів
- 80** До нових зустрічей: Доводи на захист сучасного пророка
Президент Х'ю Б. Браун

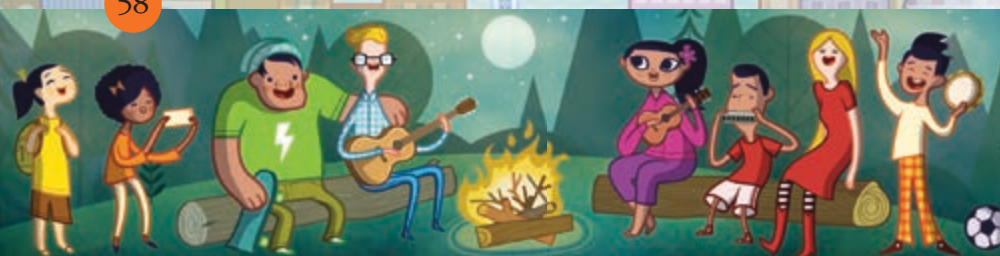
44

- 44 Пророчі принципи вірності**
Старійшина С. Скотт Гроу
Рішення, які ви приймаєте, і зобов'язання, які берете на себе зараз, можуть допомагати вам залишатися вірними у майбутньому.

Чи зможете ви знайти в цьому номері заховану Діягону? Підказка: Де ви стаєте на коліна молитися?

58

- 50 Тема спільних заходів на 2017 рік: Якова 1:5–6**
Стівен В. Оуен і Бонні Л. Оскарсон

- 53 Плакат: Запитай**

- 54 П'ять обіцянь молитви**

Карліса Крамер
Молитва—це більше ніж спосіб спілкування з нашим Небесним Батьком. Ось кілька інших благословень, які вона приносить.

- 56 Поставте п'ять запитань, коли здається, що молитви залишаються без відповіді**

Маргарет Уілден
Може бути важко, коли здається, що на молитви не надходить відповідь, але кілька запитань можуть допомогти вам подумати про все в іншому ключі.

- 58 Тема пісні для спільних заходів: Питай у Бога**
Нік Дей

- 61 Рядок за рядком: Якова 1:5–6**

- 62 Целестіальні миті**
Холлі Меган Лора Хантер
Коли є такі миті, небеса раптом перестають здаватися такими далекими.

- 63 Місце для нас**

- 64 Відповіді церковних провідників: Як ділитися євангелією**
Старійшина М. Рассел Баллард

- 65 По суті**
Вам важко пробачити? Ви боретеся з депресією?

76

- 66 Схема читання історії Церкви: Відновлення**

- 69 Відповіді від апостола: Чи завжди Небесний Батько відповідає на мої молитви?**
Старійшина Даллін Х. Оукс

- 70 Наша сторінка**

- 71 Книга на полиці**
Старійшина Уолтер Ф. Гонсалес
Шукаючи хорошу книгу для читання, я знайшов Книгу Мормона, і вона змінила моє життя.

- 72 Мірка Мін-Джуна**
Келлі Хансекер
Як Мін-Джун міг зайти до церкви, коли він був брудний і мокрий?

- 74 Не забудь помолитися за Еріка**
Джулі Корнеліус-Хонг
Карі сумувала, що її брат більше не хотів ходити до церкви, але потім вона засвоїла важливий урок про молитву.

- 76 Історії про Ісуса: Ісус любить мене**
Кім Уебб Рейд

- 79 Розмальовка: Я—дитина Небесних Батьків**

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятьох Апостолів: Рассел М. Нельсон,
Даллін Х. Оукс, М. Рассел Баллард, Роберт Д. Хейлз,
Джеффри Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А.
Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд

Редактор: Джозеф В. Статі

Помічник редактора: Джеймс Б. Мартіно,
Керол Ф. Мак-Конкі

Консультанти: Брайан К. Ештон, Ренделл К. Беннетт,
Крейг А. Кардон, Шеріл А. Есплін, Крістоффер Голден,
Дуглас Д. Холмс, Ларрі Р. Лоуренс, Керол М. Стівенс

Головний директор: Пітер Ф. Еванс

Директор церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карп

Помічник з видавництва: Меган Сейц

Редколегія: Бетені Бартоломі, Бріттани Бетті, Девід
Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Лорі
Фуллер, Гарретт Х. Графф, Ларен Портер Гонт, Джил
Хекінг, Шарлот Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б.
Мердок, Саллі Джонсон Одекірк, Джошуа Дж. Перкі,
Джен Пінборо, Річард М. Ромні, Мінді Енн Селу, Пол
Ванденберге, Марісса Віддісон

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюз, Фей П. Андрус, С.
Кімболл Ботт, Томас Чайлд, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік
П. Джонсен, Сюзен Лофгрєн, Скотт М. Моой, Марк В.
Робінсон, Рейчел Сміт, Брет Тир, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з прав власності: Коллітт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Склад видавництва: Глен Едейр, Конні Боуторп Брідж,
Джулі Бурдетт, Брайан В. Двіджі, Джинні Дж. Нільсон,
Гейл Тейт Рафферті, Дерек Річардсон

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друку: Стівен Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой К. Веллінга

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт
iahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або
електронною поштою на адресу: iahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, кірибаті, корейською,
китайською (спрощеною), латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською,
німецькою, норвезькою, польською, португальською,
російською, румунською, самоанською, себуано,
словенською, суахілі, тагальською, таїянською, тайською,
тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською,
фінською, французькою, хорватською, чеською,
шведською та японською мовами. (Періодичність видання
різна в залежності від мови).

© 2017 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Надруковано в Україні.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна
копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному
місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських
прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності
за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

ЛІАГОНА українською мовою (ISSN 1096-5173) видається
щомісяця Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

Ідеї для домашнього сімейного вечора

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому
сімейному вечорі. Ось два приклади:

"Доблесні у своєму свідченні про Спасителя", с. 28: старійшина Голден

говорить про те, як кожен з нас стика-
тиметься зі складними, однак визна-
чальними моментами у своєму житті.
Ви можете розіграти по ролях кілька
ситуацій, в яких члени сім'ї постають
перед важким рішенням. Наприклад, ви
можете повчитися казати "ні" одно-
класнику, який просить списати вашу
домашню роботу, або попросити друга
вживати чисту мову. Поговоріть про те,
як ви можете готуватися, розвиваючи

сильне свідчення про Спасителя ще до
того, як виникне подібна ситуація.

**"Чи завжди Небесний Батько від-
повідає на мої молитви?"**, с. 69: Чи
спостерігали ви, як на ваші молитви над-
ходила відповідь? Ви можете поділитися
конкретними випадками, коли Господь
відповідав на ваші молитви, незалежно від
того, отримували ви таку відповідь, на яку
сподівалися, чи ні. Ви можете заохочувати
одне одного записувати в щоденник кон-
кретні випадки того, як Господь відповідав
на ваші молитви й благословляв вас.

БІЛЬШ ДОКЛАДНО В ОН-ЛАЙНІ

Ліягона та інші церковні матеріали доступні багатьма мовами на сайті languages.lds.org.
org. Аудіозаписи статей з *Ліягони* доступні англійською, португальською та іспанською
мовами на сайті iahona.lds.org. Ви також можете зайти на facebook.com/iahona.
magazine, щоб подивитися надихаючі послання і поділитися ними (доступні англій-
ською, португальською та іспанською мовами).

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Божество, 16

Вивчення Писань, 34, 43,
66, 71

Відновлення, 16, 66

Віра, 12, 22, 34, 44, 50,
53, 58, 61, 72, 80

Вічні сім'ї, 12, 41, 44,
63, 79

Депресія, 65

Джозеф Сміт, 10, 16, 28,
34, 66, 71, 80

Друге пришествя, 10

Жіночність, 40

Завіти, 44

Запитання, 14, 56, 58

Завіди, 4, 28, 76

Індивідуальна цінність,
72

Історія Церкви, 10, 16,
28, 34, 66

Ісус Христос, 4, 16, 28,
34, 70, 76

Книга Мормона, 71

Любов, 4, 22, 76

Місіонерська робота,
10, 34, 63, 64, 71

Молитва, 34, 42, 50, 53,
54, 56, 58, 61, 71, 74

Порнографія, 44

Послух, 44, 61

Пріоритети, 43, 44

Пророки, 22, 80

Прощення, 54, 65

Свідчення, 22, 28, 44, 64

Свобода волі, 44, 74

Святий Дух, 42, 54, 62,
64, 74

Сімейна історія, 41, 63

Спокій, 54, 62

Товариство допомоги, 7

Учення і Завіти, 16, 66

Храми, 12, 22, 44, 62,
63, 70

**Президент
Дітер Ф. Ухтдорф**
Другий радник у
Першому Президентстві

Націлитися В ЯБЛУЧКО

Нещодавно я спостерігав, як група людей оволодіває мистецтвом стрільби з лука. Лише дивлячись на них, я зрозумів, що якщо ви дійсно хочете оволодіти луком і стрілою, це вимагає часу й тренувань.

Я не думаю, що ви здобудете репутацію влучного стрілка з лука, якщо будете стріляти в чисту стіну, а потім малюватимете мішені навколо стріл. Вам треба оволодіти мистецтвом пошуку цілі та влучання в яблучко.

Намальовані мішені

Якщо ви спочатку вистрілите, а потім намалюєте мішень, це здаватиметься трохи дивним, але іноді за певних життєвих обставин ми є відображенням саме такої поведінки.

Як члени Церкви ми іноді маємо тенденцію долучатися до євангельських програм, справ і навіть учень, які здаються нам цікавими, важливими або приємними. У нас виникає спокуса малювати мішені навколо них, змушуючи себе вірити, що ми потрапили в яблучко євангельської мішені.

Це так просто зробити.

Упродовж віків ми отримували прекрасну пораду і натхнення від Божих пророків. Ми також отримуємо настанову і роз'яснення в різних церковних виданнях, довідниках і посібниках. Ми можемо легко вибрати нашу улюблену євангельську тему, намалювати яблучко мішені навколо неї і переконати себе, що ми знайшли суть євангелії.

Спаситель дає пояснення

Ця проблема була актуальною не лише в нашу добу. У давнину релігійні ватажки приділяли багато часу

складанню переліку, визначенню пріоритетності та обговоренню, які із сотень заповідей були найбільш важливими.

Одного дня група релігійних учених мужів спробувала знайти у Спасителевому вченні суперечності. Вони попросили Його висловити Свою думку з питання, на яке майже ніхто не погодився б відповідати.

“Учителю,—запитали вони,—котра заповідь найбільша в Законі?”

Ми всі знаємо, як відповів Ісус: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе”.

На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять”¹.

Будь ласка, зверніть увагу на останнє речення: “На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять”.

Спаситель не лише показав нам мішень, але й вказав на яблучко.

Влучити в мішень

Як члени Церкви ми укладаємо завіт взяти на себе ім'я Ісуса Христа. Цей завіт має на увазі, що ми розуміємо й будемо намагатися дізнаватися більше про Бога, любити Його, зміцнювати нашу віру в Нього, шанувати, йти Його шляхом і стояти непорушно, будучи Його свідками.

Чим більше ми дізнаємося про Бога і відчуваємо Його любов до нас, тим більше ми усвідомлюємо, що безмежна жертва Ісуса Христа—це божественний дар від Бога. А Божя любов надихає нас йти шляхом справжнього покаяння, який приведе до дива прощення. Цей процес

робить нас спроможними любити сильніше, мати більше співчуття до людей навколо нас. Ми будемо бачити більше, ніж кажуть ярлики. Ми будемо опиратися спокусі звинувачувати або судити інших людей за їхні гріхи, недоліки, промахи, політичні вподобання, релігійні переконання, національність або колір шкіри.

Ми будемо вбачати в кожній людині, яку зустрічаємо, дитину Небесного Батька—нашого брата або нашу сестру.

Ми подамо руку допомоги іншим людям з розумінням і любов'ю—навіть тим, кого не дуже-то легко любити. Ми будемо сумувати з тими, хто сумує, і втішати тих, хто потребує співчуття².

І ми зрозуміємо, що немає потреби мучитися в пошуках правильної євангельської мішені.

Дві найбільші заповіді і є мішенню. На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять³. Якщо ми це приймаємо, все інше стане на свої місця.

Якщо наша першочергова увага, думки і зусилля зосереджені на збільшенні любові до Всемогутнього Бога і на тому,

щоб дотягнутися серцем до інших, ми можемо знати, що знайшли правильну мішень і цілимося в яблучко—стаємо справжніми послідовниками Ісуса Христа. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Матвій 22:36–40.
2. Див. Мосія 18:9.
3. Див. Матвій 22:40.

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

Перш ніж ділитися цим посланням, ви можете заспівати гімн “Любов Христа” (Гімни, № 56). Після цього ви можете заохочувати тих, кого відвідуєте, поміркувати над “мішенями” у їхньому житті. Ви можете обговорювати, як саме переконатися в тому, що у своїх вчинках вони керуються двома найбільшими заповідями: “Люби Господа Бога свого” і “люби свого ближнього, як самого себе” (див. Матвій 22:37, 39). Ви також можете поділитися конкретними способами того, як ви зосереджуєте своє життя на Христі і ділитися свідченням того, як це благословило вас.

Усмішка може змінити все

Президент Ухтдорф визначає дві цілі, якими нам слід керуватися в своїх діях: любов до Бога і до ближнього. Але іноді зовсім непросто любити інших людей. Упродовж життя можуть наставати часи, коли вам буде важко взаємодіяти з іншими людьми—можливо з кимось, хто завдав вам болю або з ким вам було важко спілкуватися чи уживатися. У такі моменти спробуйте пригадати любов, яку вам виявляють друзі, сім'я, Небесний Батько та Ісус Христос. Пригадайте радість, яку ви відчували в таких ситуаціях, і спробуйте уявити, що було б, якби кожен мав можливість відчувати таку любов. Пам'ятайте, що кожна людина є дочкою або сином Бога і заслуговує як на Його, так і на вашу любов.

Подумайте про конкретну людину в житті, з якою вам було важко спілкуватись. Включіть її до тих, за кого

молитесь, і просіть Небесного Батька відкрити ваше серце до неї. Невдовзі ви почнете дивитися на цю людину так, як Він: як на одне з Його дітей, хто заслуговує любові.

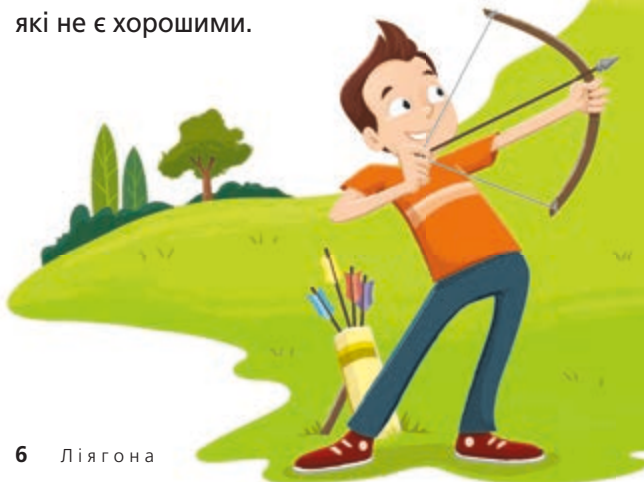
Після молитви зробіть щось приємне цій людині! Можливо, доречно буде запросити на спільний захід або прогулятися разом з іншими друзями. Запропонуйте допомогу з виконання домашнього завдання. Або просто скажіть "привіт" і усміхніться їй. Маленькі справи можуть привести до великих змін ... у житті обох вас!

ДІТЯМ

В яблучко!

Президент Ухтдорф каже, що євангелія подібна до вміння влучати в ціль. Нам треба націлитися на найбільш важливе. Найважливіші заповіді—любити Бога і любити інших людей. Якщо ми зосередимося на цих двох речах, то кожного разу будемо влучати в яблучко!

Намалюйте стрілу на тих мішенях, що допомагають нам виявляти любов до Бога та інших. Намалюйте X на тих мішенях, які не є хорошими.

ДІЛИСЯ СВОЇМИ
ІГРАШКАМИ

ВКРАДИ
ЦУКЕРКУ

ХОДИ ДО ЦЕРКВИ

ДРАЖНИСЯ

МОЛИСЯ

ОБНИМИ КОГОСЬ

СВАРИСЯ ЗІ СВОЇМИ
БРАТАМИ ТА СЕСТРАМИ

Мета Товариства допомоги

*З молитвою вивчіть цей
матеріал і прагніть натхнен-
ня, щоб знати, чим поділитися.*

Мета Товариства допомоги—
“підготувати жінок до благо-
словень вічного життя”,—каже
Лінда К. Бертон, генеральний
президент Товариства допо-
моги¹. Саме через віру, сім’ю
і допомогу ми долучаємося
до “важливої складової цієї
роботи”².

Товариство допомоги
поєднує “земну й духовну
роботу,—каже Керол М.
Стівенс, перший радник в
генеральному президентстві
Товариства допомоги.— Саме
це і робили жінки за часів
Спасителя, і саме це ми про-
довжуємо робити”³.

Коли ми поглянемо на сама-
рянку біля криниці, яка зали-
шила свій водонос і побігла,
щоб розповісти іншим, що
Ісус був пророком (див. Іван
4:6–42), або Фіву, яка з раді-
стю служила іншим упродовж
усього життя (див. Римлянам
16:1–2), то побачимо приклади
жінок за часів Спасителя, які

*Віра,
сім’я,
допомога*

активно йшли до Христа. Саме
Він відкриває нам шлях до віч-
ного життя (див. Іван 3:16).

Коли ми поглянемо на
наших сестер-піонерок в Наву,
шт. Іллінойс, які зібралися в
домі Сарі Кімбол у 1842 році,
аби створити свою організа-
цію, ми побачимо Божий план
у появі Товариства допомоги і
приведенні його у відповідність
зі священством. Після того як
Елайза Р. Сноу написала статут,
пророк Джозеф Сміт проглянув
його. Він розумів, що Церква
не була остаточно організо-
вана, доки не було створено
організації для жінок. Він ска-
зав, що Господь приймає їхнє
підношення, але є дещо краще.
“Я організую жінок під керів-
ництвом священства на зразок
священства”,—сказав він⁴.

“Товариство допомоги не
було ще однією групою жінок,
що намагається робити добро
у світі. Воно було іншим. Воно
було “чимось кращим”, тому
що було організоване під вла-
дою священства. Його органі-
зація була необхідним кроком
у розгортанні Божої роботи на
землі”⁵.

Додаткові уривки з Писань та інформація

Учення і Завіти 25:2–3, 10; 88:73;
reliefsociety.lds.org

ПОСИЛАННЯ:

1. Linda K. Burton, in Sarah Jane Weaver, “Relief Society Celebrates Birthday and More March 17”, *Church News*, Mar. 13, 2015, news.lds.org.
2. Linda K. Burton, in Weaver, “Relief Society Celebrates Birthday”.
3. Carole M. Stephens, in Weaver, “Relief Society Celebrates Birthday”.
4. Джозеф Сміт, у *Дочки в Моєму царстві: історія і спадок Товариства допомоги* (2011), сс. 11–12.
5. *Дочки в Моєму царстві*, с. 16.

Поміркуйте
над цим

Як Товари-
ство допомо-
ги допомагає
жінкам
виконувати
призначену
для них
Небесним
Батьком
божественну
роль та вести
їх до вічного
життя?

БЛОКНОТ ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, 2016 РІК

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав ... чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Проглядаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2016 року, ви можете звертатися до цих сторінок (та Блокнотів конференцій у майбутніх випусках). Це допоможе вам у вивченні й застосуванні нещодавніх учень сучасних пророків і апостолів та інших провідників Церкви.

ДОКТРИНАЛЬНІ ПИТАННЯ

Покаяння—це Божий дар для нас

Сьогодні ми часто чуємо вислови, що Божя любов—“безумовна”. І хоч в якомусь сенсі це так, але у Писаннях така її ознака як *безумовна* ніде не зустрічається. ...

Бог любитиме нас завжди, а ось спасти нас у наших гріхах Він не може. Згадайте слова Амулека до Зизрома про те, що Спаситель спасає Свій народ не в їхніх гріхах, а *від* їхніх гріхів, і це тому, що в гріху ми не є чистими, а “ніщо нечисте не може успадкувати царство небесне” [Алма 11:37], тобто жити у Божій присутності. ...

З Книги Мормона ми дізнаємося, що метою Христових страждань, цього найвищого виявлення Його любові, було “викликати надра милості, яка перемагає справедливість, і дає засоби людям, щоб вони могли мати віру в покаяння” [Алма 34:15]. ...

Отже, покаяння—це Його дар для нас, і дався він дуже великою ціною”.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “В любові Моїй перебуватимете”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 48.

ПРОРОЧЕ ОБІЦЯННЯ

ПЛАН СПАСІННЯ

“Найважливішим у плані [спасіння] є наш Спаситель, Ісус Христос. Без Його спокутної жертви все було б загублено. Однак недостатньо лише вірити в Нього і Його місію. Нам потрібно працювати і навчатися, шукати і молитися, каятися й удосконалюватися. Нам потрібно знати Божі закони і жити за ними. Нам потрібно отримати Його спасительні обряди. Тільки якщо ми будемо це робити, то зможемо отримати істинне вічне щастя.

Ми благословенні *мати* істину. У нас є заповідь *ділитися* істиною. Давайте *жити* за істиною, аби ми могли заслужити все, що Батько має для нас. Він все робить нам на благо. Він сказав нам: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” [Мойсей 1:39].

З глибин моєї душі і з усією покійністю я свідчу про великий дар, яким є план нашого Батька для нас. Він і є єдиним досконалим шляхом до миру і щастя в цьому світі й у світі прийдешньому”.

Президент Томас С. Монсон, “Досконалий шлях до щастя”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 80–81.

Безкінечна Христова Спокута

“Спаситель, Головний Цілитель, має владу змінити наші серця та надати нам постійне полегшення від скорботи, спричиненою нашим власним гріхом. ...

... [Він] може втішити та зміцнити нас, коли ми відчуваємо біль через несправедні дії інших. ...

... [Він] може втішити та підтримати нас, коли ми маємо справу з болісними “реаліями смертного життя”, такими як катастрофа, розумові вади, хвороби, хронічний біль та смерть. ...

Спаситель [каже]:

“... Якщо ви прийдете до Мене, ви матимете вічне життя. Дивіться, Моя рука милості простерта до вас, і хто прийде, ... того Я прийму” (3 Нефій 9:14).

Керол М. Стівенс, перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, “Головний цілитель”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 10, 11, 12.

СИЛА ЗМІНЮВАТИСЯ, ХУДОЖНИК МАЙКЛ Т. МАЛЪМ

“Будь-що, що протистоїть Христу або Його вченню, перериватиме нашу радість”.

Президент Рассел М. Нельсон, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Радість і духовне виживання”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 84.

За Ним ідіть

Кілька промовців заохочували нас розвивати подібні до Христових якості та пам’ятати про Спасителя під час поклоніння в Суботній день. Скористайтеся номером журналу за листопад 2016 року або зайдіть на conference.lds.org, щоб прочитати, що вони сказали.

- Як я можу застосовувати християнську любов та служіння? —Див. Роберт Д. Хейлз “Іди вслід за Мною”, застосовуючи християнську любов і служіння”, с. 22.
- Як я можу стати кращим домашнім учителем? —Див. Джеффері Р. Холланд, “Посланці Церкви”, с. 61.
- Як зробити поклоніння в Суботній день більш щирим і сердечним? —Див. Дін М. Девіс, “Благословення поклоніння”, с. 93.
- Як я можу надавати причастю глибшого сенсу? —Див. Петер Ф. Меурс, “Причастя може допомогти нам освятитися”, с. 85.

Щоб прочитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт conference.lds.org.

МИ ВІРИМО, ЩО ЦЕРКВА НАПОВНИТЬ УСЮ ЗЕМЛЮ

Коли Церкву було організовано в 1830 році в маленькому містечку в шт. Нью-Йорк, вона нараховувала лише 6 членів. З того часу Церква зросла до понад 15,5 мільйонів з приходами і філіями у більше ніж 150 країнах. Це зростання є виповненням старозавітного пророцтва, що Церква буде збільшуватися, поки на наповнить усю землю (див. Даниїл 2:31–45). Церква—царство Боже на землі—описується так: “З гори відірвався камінь сам, не руками” (Даниїл 2:45), показуючи, що ця робота є божественною, не людською.

Хоча вплив Церкви наповнює землю, кількість її членів все ще буде залишатися порівняно невеликою. Нефій передбачав це і написав про наші дні: “Я побачив церкву Агнця Божого, і кількісно вона була невеликою” через оточуючу злочестивість (1 Нефій 14:12). З наближенням часу Другого пришестя Ісуса Христа світ ставатиме все більш злочестивим, і “належати до святих останніх днів буде все менш популярним”¹.

Але Нефій також передбачав, “що церква Агнця, яка складалася

з святих Бога, також поширилася по всьому лицю землі” (1 Нефій 14:12). Приходи і філії можна знайти по всьому світу, генеральна конференція перекладається більш ніж 90 мовами і майже 75 тисяч місіонерів повного дня діляться евангелією в 418 місіях. Євангелія також поширюється по всьому світу за допомогою соціальних медіа та веб-сайтів, таких як Mormon.org і LDS.org.

Ці зусилля є важливими і широкомасштабними, але часто рух є непомітним. “Ця Господня робота дійсно є величною і чудовою, але просувається вперед здебільшого непоміченою багатьма провідниками у сфері політики, культури та науки. Вона просувається від серця до серця, від сім’ї до сім’ї, спокійно і ненав’язливо, її священне послання повсюди благословляє людей”².

Камінь, про який пророкувалося так давно, дійсно котиться, і якщо ми виконуємо свою частину, евангелія продовжуватиме поширюватися і наповнювати всю землю (див. Даниїл 2:31–45). ■

Щоб більше дізнатися про майбутнє Церкви, читайте Учення і Завіти 65; Гордон Б. Хінклі, “Камінь, який відсічено від гори”

(жовтнева генеральна конференція, 2007); Л. Уїтні Клейтон, “Прийде час” (жовтнева генеральна конференція, 2011).

ПОСИЛАННЯ:

1. Рассел М. Нельсон, “Бути справжнім поколінням нового тисячоліття”, *Ліягона*, жовт. 2016, с. 50.
2. Л. Уїтні Клейтон, “Прийде час”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 13.

МАЙБУТНЄ ЦЕРКВИ

“Сьогодні ви бачите тут лише жменьку священства, але ця

Церква заповнить Північну і Південну Америку—вона заповнить весь світ”.

Пророк Джозеф Сміт (1805–1844), на зборах священства у 1834 р., в книзі *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 138.

**Що ми можемо зробити, щоб
допомагати євангелії напов-
нювати світ?**

*Дотримання заповідей і
зміцнення свідчення дає
нам основу, яка сприятиме
поширенню євангелії.*

*Виконання своїх покликань
допомагає зміцнювати
Церкву на місцях.*

*Коли ми навчаємо євангелії
свої сім'ї, то зміцнюємо їх,
допомагаючи залишатися
вірними у світі, який
навчає їх протилежному.*

*Ми можемо сприяти
поширенню євангелії,
просто розмовляючи
з людьми про неї.*

*У храмі ми можемо
виконувати обряди заради
тих, хто помер, не почувши
про євангелію в цьому житті.*

Я ХОЧУ ЖИТИ З ТОБОЮ ЗАВЖДИ!

Леонгіна Адамес де Убрі

Віра шестирічної дівчинки допомогла мені знову знайти свою віру.

Коли мені було 22 роки, в моєму житті стався несподіваний поворот: моя мама пішла з життя. Разом з батьком вони були людьми великої віри, і вони виховували мене в євангелії. Після її смерті батько поїхав з нашої країни до Сполучених Штатів. Час минав, і я почала відчувати гостру самоту, оскільки я була єдиною дитиною своїх батьків. Зі мною на землі більше не було мами, а батько жив далеко; я бачилася з ним усього три тижні на рік.

У мене був такий настрій, що я почала все активніше шукати прихистку в “друзів” по коледжу і в організації, де я працювала. Малопомалу я почала знаходити хибну радість у тому, що від світу. Я перестала ходити до церкви і поступово стала повністю неактивною. Пізніше я вийшла заміж за чудового молодого чоловіка, який хоч і мав дуже хороші принципи, однак не знав про євангелію. У нас було троє дітей: Лія, Ісаак і Ісмаел.

Якось у жовтні до нас в гості приїхав мій батько, щоб побачити новонароджену дитину. Під час його приїзду шестирічна Лія

запитала у дідуся, чому він ніколи не приїздить з бабусею. Тоді мій батько пояснив їй, що бабуся знаходиться в дуже особливому місці недалеко від Небесного Батька. Як тільки мій батько поїхав, Лія абсолютно серйозно сказала мені: “Мамо, я хочу побачитися з бабусею. Я знаю, що вона на небесах, але я також хочу, щоб ми колись були там разом—бабуся, дідусь, ти і я. Я хочу жити з тобою завжди. Я хочу, щоб ми були такою ж сім'єю там, на небі, як і тут,

на землі, аби я могла гратися з бабусею!”

Я не знала, що відповісти. Я доторкнулася до її прекрасного невинного обличчя, а потім пішла в свою спальню. Я впала на коліна і плакала, поки вистачило сліз. Я просила Небесного Батька простити мене. Я знала, що зійшла з дороги, яка давала нам можливість жити разом вічною сім'єю. Я не виконувала свій обов'язок вести сім'ю шляхом праведності, і я не розповіла своєму чоловікові про євангелію.

ЗВ'ЯЗАНІ НА НЕБЕСАХ

“Спаситель під час Свого земного служіння казав про владу запечатувати сім'ї, звертаючись до Петра, головного апостола, такими словами: “Поправді кажу вам: Що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі, і що тільки розв'яжете на землі, розв'язане буде на небі” (Матвій 16:19).

Лише в целестіальному царстві ми можемо жити сім'ями вічно. Там ми можемо всією сім'єю перебувати в присутності Небесного Батька і Спасителя”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Може сім'я святих жити вічно”, *Ліягона*, черв. 2015, с. 4.

Коли я спромоглася підвестися, я зв'язалася з одним з провідників Церкви і він дав мені контактну інформацію старійшин з мого приходу. Наступного вечора вони прийшли і навчали мого чоловіка. З того вечора наше життя змінилося назавжди. Тепер ми ходимо до церкви кожної неділі. У мене є покликання, що дає мені можливість допомагати менш активним сестрам. Ми також готуємося до відвідування храму.

Дух Божий іноді скерує нас через тих людей, від яких ми найменше сподіваємося отримати скерування. Цього разу це трапилося завдяки моїй шестирічній доньці. Тепер я знаю, що завдяки запечатуванню в храмі я можу жити зі своєю сім'єю вічно. ■

Автор живе в Санто-Домінго, Домініканська Республіка.

ОБДУМУВАТИ НАШІ ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ

Тед Барнс

Церковний відділ священства і сім'ї

Уявіть, що під час обідньої перерви ви обговорюєте з друзями фільм, який разом переглядали. Тоді один з ваших друзів каже: “Хто може мені сказати, яка найважливіша сцена у фільмі?”

Трохи спантелечені запитанням ви якось мить думаєте і кажете, що остання сцена, ймовірно, була найважливішою. “Гаразд, це гарне зауваження,— каже ваш друг.— Але це не зовсім те, що я мав

на увазі. Є інші думки? Нехай скаже той, хто ще нічого не сказав”.

Ви не будете таким чином розмовляти з друзями, але з певних причин це часто відбувається під час уроків Недільної школи. Замість обговорення евангельських істин природним і зручним способом, як вчителі, ми іноді говоримо те, що в іншому оточенні буде здаватися дивною і навіть віддякуючою розмовою. Ми сподіваємося, що учні в класі відчуватимуть, що вони серед друзів, і їм зручно ділитися своїми думками стосовно принципів, які

вивчають. Таке обговорення може запрошувати Духа і збагачувати досвід кожного.

Як нам пересвідчитися, що наші запитання ведуть до більш природного і змістовного обговорення? Є певні правила, які стануть у пригоді багатьом вчителям: не ставте запитань, відповідь на які є очевидною. Ставте запитання, які мають більше ніж одну відповідь. Не ставте запитання, які є надто особистими.

Дуже важливо, щоб перед початком планування запитань, які ви поставите в класі, ви поставили собі таке запитання: *Перш за все, чому я ставлю запитання?*

Чому ви ставите запитання?

Мотив, що спонукає ставити запитання, має велике значення.

Найважливішим запитанням може бути те, яке вчителі ставлять собі перед тим, як зайти до класу.

Наприклад, чи ставимо ми іноді запитання просто тому, що нам потрібно щось сказати, але ми хочемо, щоб натомість це зробили учні? Звичайно ж, ми не хочемо, щоб був монолог, але ми хочемо наголосити на певному аспекті, тож іноді ставимо запитання, яке, як ми знаємо, спонукатиме до відповіді, яку хочемо почути. Така налаштованість веде до запитань, які насправді є замаскованими твердженнями, наприклад: “Як уникання порнографії допомагає вам тримати думки в чистоті?” або “Чи важливо молитися кожного дня?”

Є ситуації, в яких абсолютно доречно поставити запитання, що мають на меті спонукати до конкретної відповіді. Вони можуть служити тому, щоб наголосити на певній думці або допомогти вчителю продовжувати урок. Але мало ймовірно, щоб такі запитання спонукали до змістовного обговорення.

З іншого боку, якщо ми ставимо запитання через бажання дійсно знати, що думають учні в класі, що в їхньому розумі, серці та в житті, тоді це буде відображатися в питаннях, які ми ставимо.

Запитання, що запрошують учнів до щирої розмови, яка посилить

духовне навчання, можуть бути такими: “Коли ви читали цей вірш, що вас вразило?” або “Які ситуації в житті навчили вас довіряти Господнім обіцянням?”, або майже будь-яке запитання, яке починається зі слів: “Як ви вважаєте ... ?”

Розгляньмо ці приклади:

- Дух запитував Нефія: “Чого ти бажаєш” (1 Нефій 11:10).
- Спаситель запитав своїх учнів: “А ви за кого Мене маєте?” (Матвій 16:15).
- І Він сказав Марті: “Я воскресення й життя. ... Чи ти віруєш в це?” (Іван 11:25, 26).

Кожне з цих запитань запрошує людину поділитися тим, що у неї на серці. І в кожному випадку після цього приходять величній духовний досвід.

Запитання є виявом любові

Вірите ви в це, чи ні, але вміння ставити запитання, що спонукають до обговорення, поступово приходять практично до всіх—навіть до людей, які не вважають себе хорошими вчителями. Ми щоразу робимо це спонтанно під час змістовних розмов з друзями або сім'єю, або просто під час розмови за обідом про улюблений фільм. Але, коли перед нами

повний клас учнів, які очікувально на нас дивляться, ми раптом забуваємо про те, що відбувається саме собою.

Тож, можливо, секрет хороших запитань частково полягає в тому, щоб подумати собі: “Як би я про це запитав, коли б ми були не в класі—коли б ми просто сиділи вдома і розмовляли про євангелію як друзі? Як би я запросив їх поділитися думками і почуттями?” Викладання не є *точною копією* невимушеної розмови між друзями, але між ними є одне спільне: вони мають керуватися широю зацікавленістю і справжньою любов'ю.

Тож не переймайтеся, якщо ви ще не маєте навички ставити добре сформульовані запитання на уроці. Навіть якщо все, на що ви здатні—це любити людей, яких навчаєте,—Дух вас вестиме і ви будете покращуватися в тому, щоб знати, що казати. “Ніколи любов не перестає”,—проголосив Павло (1 Коринтянам 13:8), і це є істинним навіть в такій простій справі, як вміння вчителя ставити запитання в класі. ■

Ви можете дізнатися про шість видів запитань з розділу “Ask Inspired Questions,” *Teaching in the Savior's Way* (2016), 31–32, який є на сайті nawchannya.lds.org.

ЧОГО НАВЧАЄ КНИГА
УЧЕННЯ І ЗАВІТИ ПРО

Батька і Сина

*Ця книга одкровенъ відкриває багато
загублених істин про Божество і про те,
як ми знову можемо жити зі Спасителем
і Небесним Батьком.*

Норман В. Гарднер

Семінарії та інститути релігії

Відродження євангелії дало світові набагато більше знання про природу членів Божества і Їхні цілі. З цим знанням наша віра в Них зростає і наше бажання дотримуватися Їхніх заповідей збільшується.

Зокрема книга Учення і Завіти допомагає нам дізнаватися про Ісуса Христа, бо вона навчає величних істин про “Його божественність, Його величність, Його досконалість, Його любов і Його викупительну силу” (вступ до Учення і Завітів). Ця книга сучасного одкровення включає Господне запрошення: “Учись від Мене і слухай Мої слова; ходи в лагідності Мого Духа, і ти матимеш мир у Мені” (УЗ 19:23). Книга може поглибити наше розуміння про Нього, якими є наші стосунки з Ним, що Він зробив для нашого викуплення і чого Він від нас очікує.

В Ученні і Завітах ми можемо чути голос Ісуса Христа.

Учення і Завіти не є стародавніми писаннями. Ця книга містить одкровення, дані Джозефу Сміту і його наступникам у нашому сучасному світі. Ми чуємо божественний голос Ісуса Христа, Який представляє Батька¹. Господь Ісус Христос, який промовляє від першої особи, частіше зустрічається в Ученні і Завітах, ніж у Новому Завіті, Книзі Мормона і Дорогоцінній Перлині разом узятих².

УЗ 18:33–35 “Я, Ісус Христос, ваш Господь і ваш Бог, сказав це. Ці слова є не від людей ... , а від Мене; ... Бо це Мій голос, який промовляє їх вам”.

Джозеф Сміт отримав багато одкровень від Спасителя.

ДЖОЗЕФ СМІТ МОЛ. ОТРИМУЄ ОДКРОВЕННЯ. ХУДОЖНИК ДЕНІЕЛ А. ЛЬЮІС

ЯВЛЕННЯ ГОСПОДА У КЕРТЛЕНДСЬКОМУ ХРАМІ. ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН

Джозеф Сміт і Олівер Каудері бачили Ісуса Христа в Кертлендському храмі.

Учення і Завіти містять розповіді тих людей, які бачили Бога.

Результатом Першого видіння у 1820 році стало те, що хлопчик Джозеф Сміт здобув з власного досвіду знання про існування Батька і Сина. В Ученні і Завітах міститься розповідь про додаткові випадки, коли пророк та інші бачили Батька і Сина у видіннях або коли вони особисто їм являлися. Ці розповіді служать для нас сучасним свідченням того, що Вони живуть і що Вони скеровували Відновлення евангелії.

УЗ 76:19–23 Батька і Сина бачили у видінні в лютому 1832 р.

УЗ 137:1–3 Батька і Сина бачили у видінні в січні 1836 р.

УЗ 110:2–4 Великий Єгова, Ісус Христос, явився у квітні 1836 р.

Книга Учення і Завіти допомагає нам дізнатися про Бога Батька

Пророк Джозеф Сміт навчав: “Коли ми розуміємо характер Бога і знаємо, як прийти до Нього, Він починає розгортати для нас небеса. ... Коли ми готові прийти до Нього, Він готовий прийти до нас”³. Книга Учення і Завіти допомагає нам наблизитися до Небесного Батька, навчаючи про Його природу, якості та цілі.

УЗ 20:12, 17–18 Бог Батько є безкінечним і незмінним.

УЗ 76:20, 23 Батько і Син є окремими і різними істотами.

УЗ 93:3–5 Батько і Син є єдиними.

УЗ 130:22 Батько і Син мають відчутні на дотик тіла з плоті й кісток.

УЗ 138:3–4 Небесний Батько любить Своїх дітей, тож Він послав Свого Сина спасти людство.

Коли Степана каменували, помираючи, він бачив Батька і Сина.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ МОЙСЕЯ БАЧИТЬ ЄГОВУ, ХУДОЖНИК ДЖОЗЕФ БРІКІ

Єгова (Ісус Христос) розмовляв з Мойсеєм лицем до лиця.

Книга Учення і Завіти допомагає нам дізнатися про Ісуса Христа

Ісус Христос був Першонародженим з усіх духовних дітей Небесного Батька. У доземному житті Ісус Христос отримав усі знання і представляв Батька як Творця світів. Завдяки Своїй божественній силі Ісус Христос є джерелом світла і життя для всіх Його створінь. Книга Учення і Завіти роз'яснює багато Його ролей у плані Батька.

УЗ 93:21 Ісус Христос був Першонародженим з усіх духовних дітей Бога.

УЗ 38:1–3 Ісус Христос здобув усе знання і всю владу до сотворіння світу.

УЗ 76:24 Ісус Христос представляв Батька як Творця світів.

УЗ 88:6–13 Ісус Христос є джерелом світла і життя для всіх Його створінь.

УЗ 45:11; 136:21, 22 Ісус Христос був великим Єговою Старого Завіту.

УЗ 43:34 Ісус Христос є Спасителем світу.

УЗ 18:11–13; 20:21–25 Ісус Христос страждав, Його розп'яли, Він помер і знову воскрес.

УЗ 29:10–12 Ісус Христос пообіцяв повернутися на землю у силі та славі.

Завдяки сучасному одкровенню ми можемо навчитися тому, як стати більше подібними до Батька і Сина.

Книга Учення і Завіти допомагає нам дізнатися, що Батько і Син очікують від нас.

Більше ніж у будь-якій книзі Писань в Ученні і Завітах чітко пояснюється, що таке вічне життя: повернутися жити з Небесним Батьком та Сином, отримати все, що має Батько, і стати такими, як Вони. Книга також розповідає нам, як Ісус Христос за допомогою Своєї Спокути уможливило це і що нам потрібно робити, аби виконати вимоги, які Він висуває нам. Крім того, ми дізнаємося в Ученні і Завітах, що означає наслідувати приклад Ісуса Христа, оскільки, так, як і ми, Ісус Христос не мав повноти спочатку, але отримував благодать за благодаттю, поки не здобув усю владу і славу.

УЗ 1:32; 19:16–19; 58:42–43; 95:1–2 Спаситель прощає тих, хто кається.

УЗ 20:37, 41, 72–74; див. також **33:11** Божество запрошує тих, хто вірить, прийняти хрищення і отримати Святого Духа.

УЗ 84:19–21 Завдяки обрядам Мелхиседекового священства явлено силу божественності.

УЗ 93:12–14, 16–17 Ісус Христос отримував благодать за благодаттю, поки не здобув повноти.

УЗ 20:30–31 Спаситель дає благодать тим, хто любить Його і служить Йому.

УЗ 35:2; 50:40–43 Ми можемо стати, як одне, з Батьком і Сином.

УЗ 93:19–20 Ми можемо отримати від Батькової слави і повноти.

В Ученні і Завітах подано модель того, як здобувається духовне знання

Крім того, що ця книга вчить і свідчить про Батька і Сина, в ній вміщено модель того, як за допомогою Святого Духа здобувається духовне знання про всіх членів Божества: вивчати Господню роботу, просити у Небесного Батька розуміння і виявляти віру в Ісуса Христа шляхом виконання Його заповідей.

Світло та істина обіцяні тим, хто живе відповідно до всіх Господніх слів. Важливо дізнаватися подробиці про природу членів Божества та Їхні цілі. Це знання може вести нас до ретельних пошуків духовного розуміння і переконаності в істині. Це знання підтверджує нам, що Небесний Батько та Ісус Христос знають нас особисто, що Вони люблять нас і що Вони хочуть благословити нас вічним життям.

УЗ 6:5; 76:5–10, 114–118 Небесний Батько хоче, щоб ми просили знання і обіцяє поділитися ним.

УЗ 84:43–48 Батько навчає нас, якщо ми уважно прислухаємося до Його слів.

УЗ 88:118 Прагнути знання через вивчення і через віру.

Навчання і молитва можуть відкривати духовне знання.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ ДЖОЗЕФ СМІТ ПРОПОВІДУЄ ХУДОЖНИК СЕМ ЛОУЛОР

Джозеф Сміт відкрив характер і цілі Батька і Сина.

Висновок

Учення і Завіти допомагають нам наблизитися до Небесного Батька і Його Єдинонародженого Сина Ісуса Христа, відкриваючи Їхній характер і Їхні цілі. Пророк Джозеф Сміт коротко підсумував, чому ми можемо довіряти Богові й покладатися на Нього: “Цілі нашого Бога величні, Його любов незбагненна, Його мудрість безмежна, а Його сила всеосяжна. Тому у святих є привід радіти і звеселятися, знаючи, що “Цей Бог—то наш Бог на вічні віки” (Псалми 47:15)”⁴. ■

ПОСИЛАННЯ:

1. Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876–1972) пояснював: “Після падіння всі одкровення приходять через Ісуса Христа, Який є Єговою Старого Завіту. В усіх Писаннях, де згадується Бог і де Він з’являється, то був Єгова. ... Після Падіння Батько ніколи безпосередньо і особисто не мав справ з людиною і Він ніколи не являвся, окрім як тоді, коли представляв Сина і свідчив про Нього” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:27).
2. Див. Gordon B. Hollbrook, “The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants”, *Ensign*, Sept. 2013, 40, 45 (note 2).
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 43.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 41.

ГОРДОН Б. ХІНКЛІ:
**ПРОРОК
ОПТИМІЗМУ
ТА БАЧЕННЯ**

Коли в кворумах священства та в Товаристві допомоги цього року ви будете вивчати книгу Учення Президентів Церкви: Гордон Б. Хінклі, ви навчатиметеся від пророка, який мав надзвичайний оптимізм, любов і бачення перспективи.

Гордон Б. Хінклі народився 23 червня 1910 року в сім'ї Брайанта Стрінгема Хінклі та Ади Бітнер Хінклі. 29 квітня 1937 року він одружився з Марджорі Пей у Солт-Лейкському храмі. Вони стали батьками п'ятох дітей. Він служив 15-м Президентом Церкви з 12 березня 1995 року до 27 січня 2008 року.

Ендрю Д. Олсен

Церковний відділ послуг видавництва

“Мені треба садити по кілька дерев кожної весни,—писав Президент Гордон Б. Хінклі у своєму щоденнику, коли йому було 82 роки.— Думаю, що я робив це упродовж щонайменше 50 років. ... Є щось чудове у дереві. Його садять таким невеличким, і воно росте роками. Дерево дає затінок у спекотне літо. Воно дарує смачні плоди. В ньому відбувається вражаючий процес фотосинтезу. ... Дерево—це одне з найпрекрасніших творінь Всемогутнього”¹.

Президент Хінклі продовжував садити дерева й тоді, коли йому було вже за 90. Багато в чому його любов до насаджування дерев відображалася в його служінні в якості апостола та Президента Церкви. Процес посадки рослин був виявом оптимізму—риси, яка наповнювала його вчення й спілкування з іншими. Він піклувався про кожне дерево так само, як і про кожну людину. І він дивився далеко

в майбутнє, уявляючи, якими стануть дерева—так само, як він бачив вічний потенціал кожної людини і величне майбутнє Божої роботи.

“У нас є всі підстави бути оптимістами”

Я—оптиміст!— Часто проголошував Президент Хінклі.— Я молюся про те, щоб ми припинили пошук бур і більше насо-

лоджувалися сонячним світлом”². Його оптимізм сягав набагато далі за оптимістичний погляд на життя, хоча він і його розвивав. Найбільшим джерелом його оптимізму—джерелом, яке перетворило оптимізм на силу—була його віра в Бога і його свідчення про Божий план щастя і спасіння Своїх дітей.

Одним з виявів оптимізму Президента Хінклі була його непохитна віра в те, що “все буде

добре”³. Та фраза, як казав старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,—мабуть, одне з найповторюваніших запевнень Президента Хінклі сім'ї, друзям і колегам. “Продовжуйте старатися,—скаже він.— Будьте віруючими. Будь радісними. Не опускайте рук. Усе буде добре”⁴.

Однак це послання не призначалося лише для інших. “Я кажу це собі кожного ранку,— казав Президент Хінклі зібранню.— Якщо ви зробите все від вас залежне, все вийде. Покладіться на Бога і йдіть

вперед з вірою та впевненістю у майбутньому. Господь не залишить нас”⁵.

Оптимізм Президента Хінклі підтримував його у випробуваннях, допомагав перебороти почуття невідповідності або пережити надмірне напруження. І він тримався свого переконання, що “все буде добре”, навіть коли він переживав невдачі й розчарування, страждання і самотність.

У своєму оптимізмі Президент Хінклі не применшував проблем. Він казав: “Я побував у багатьох куточках цієї землі. ... Я був у тих регіонах, де вирує війна і в серцях людей зачалася ненависть. Я бачив надзвичайну бідність, яка охоплює багато країн. ... Я з тривогою спостерігаю, як занепадають моральні норми нашого суспільства.

І все ж я оптиміст. ... Я маю просту й урочисту віру в те, що правильне буде тріумфувати, а істина буде перемагати”⁶.

Під час інтерв'ю в Іллінойсі, США, з репортером *New York Times* Президент Хінклі визнавав, що трагедії та проблеми переважають, а потім він розповів про свою любов до історії Церкви, щоб навчати про оптимізм:

“У нас є всі підстави бути оптимістами. ... Погляньте на Наву. Погляньте, що вони тут збудували за сім років, а потім залишили те місце А що ж вони зробили? Вони лягли і померли? Ні! Вони продовжили роботу! Вони пройшли половину цього континенту і почали обробляти пустелю, змусивши її зацвісти, немов троянду. На такому фундаменті ця церква перетворилася на всесвітню організацію, яка змінює на краще життя людей у більш ніж у 140 країнах. Але ви не можете збудувати і не збудуєте нічого на песимізмі або цинізмі. Дивіться вперед з оптимізмом, трудіться з вірою—і все буде добре”⁷.

На оптимізм Президента Хінклі також впливало його почуття гумору—позитивна, надихаюча дотепність, яка допомагала встановлювати взаємну прихильність

з іншими людьми. Якось він зупинився в домі одного президента колу. Його сім'я жила в приміщенні старої школи, яку вони перетворили на дім. Того вечора класна кімната стала спальнею для Президента Хінклі. Наступного дня під час конференції колу він жартував: “Я багато разів засинав у класі, але в ліжку—вперше”⁸.

“Наша турбота має бути спрямована на конкретних людей”

Під час свого першого виступу на генеральній конференції в якості Президента Церкви Гордон Б. Хінклі багато говорив про зростання Церкви. “Ми стаємо великою світовою спільнотою. Після цього він наголосив на такому важливому принципі: “Наша зацікавленість і турбота завжди мають бути спрямовані на конкретних людей. ...

Описуючи успіхи Церкви, ми говоримо мовою цифр, але всі наші зусилля повинні бути присвячені розвитку конкретної людини”⁹.

Аби послужити конкретним людям, будучи членом Кворуму Дванадцятих Апостолів, Прези-

дент Хінклі подорожував до найвіддаленіших куточків світу, у тому числі до тих регіонів, де точилася війна. Жодна група людей не знаходилася для нього надто далеко й не була надто малою, щоб залишатися поза його увагою. У тому ж дусі він продовжував діяти й ставши Президентом Церкви, долаючи більше мільйона миль до більше ніж 60 країн світу, іноді зустрічаючись з великими зібраннями, а іноді лише зі зменькою людей.

У 1996 році Президент і сестра Хінклі побували у 18-денній подорожі до восьми країн Азії й Тихоокеанського регіону. Починаючи з Японії й швидко пересуваючись з країни в країну, вони зустрілися з тисячами людей, які вщерть заповнювали кожне приміщення, де відбувалися зустрічі. “Для мене то були хвилюючі події,—писав Президент Хінклі, перебуваючи в Кореї.— Я бачу те, про що не наважувався мріяти, коли

вперше приїхав сюди у 1960 році¹⁰. Під час цієї подорожі він також освятив храм у Гонконзі, Китай.

Останні заплановані зустрічі були на Філіппінах. Після виступу перед 35 тисячами людей у Манілі Президент Хінклі записав: “Я стояв і махав їм рукою, моє серце було переповнене почуттями. Ми пішли зі сльозами на очах”. Раніше того дня він повернувся до місця, де у 1961 році промовив молитву освячення, щоб започаткувати місіонерську роботу на Філіппінах. “Ми змогли знайти лише одного місцевого члена Церкви на Філіппінах,—пригадував він.— З того одного члена Церква зросла до 300 тисяч”¹¹.

Коли подружжя Хінклі розпочало подорож додому, вони дізналися, що літак буде дозправлятися на острові Сайпан. Президент Хінклі запитав, чи є місіонери на Сайпані, і йому сказали, що є кілька. І хоча це був кінець виснажливої подорожі, він захотів зустрітися з тими кількома місіонерами: “Я запитав, чи можемо ми якимось чином з ними поговорити, бо літак приземлявся на Сайпані приблизно о сьомій вечора, і ми спробуємо зайти в аеропорт, щоб привітати їх”.

Через кілька годин на Сайпані 10 місіонерів і приблизно 60 членів Церкви чекали в аеропорту, щоб привітати подружжя Хінклі. “Вони обнімали нас,—записав Президент Хінклі.— Вони були такі раді бачити нас, і ми були раді бачити їх. Ми могли побути з ними лише дуже недовго, оскільки дозаправка літака забирала небагато часу. Ми залишили їм наше благословення і повернулися до літака”¹².

Інший типовий приклад турботи Президента Хінклі про конкретних людей можна було побачити під час зимових Олімпійських ігор 2002 року, що проходили в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта. Майже кожного дня він зустрічався з президентами, послами та іншими високопосадовцями. Одного дня, незадовго до зустрічі з президентом Німеччини, він зустрівся з 13-річною дівчинкою в день її народження. “[Вона] страждає від апластичної анемії, дуже важкої хвороби,—записав він.— У нас відбулася чудова зустріч. ... Я сказав, що ми будемо згадувати її у наших молитвах”¹³.

Президент Хінклі відчував особливу любов до дітей і молоді Церкви, і вони мали таку ж любов до нього. Після його виступу в Бразилії одна молода жінка сказала таке: “Я сильно відчувала Дух Господа. Коли Президент

Хінклі закінчував свою промову, то сказав нам: “Ви можете піти звідси, прийти додому й забути все, що я вам сказав сьогодні, але ви ніколи не забувайте, що я вас люблю”. Я ніколи не забуду цих слів”¹⁴.

Дружина Президента Хінклі, Марджорі, була і його

За годинниковою стрілкою, починаючи згори: Президент Хінклі зустрічається з членами Церкви; з дружиною Марджорі у Гонконзі, Китай; розмірковування під час генеральної конференції.

соратницею і впливовою силою в його турботі про інших людей. Він записував: “Здається, що всі, кого вона знає, люблять її, бо вона щиро цікавиться людьми. Вона опікується їхніми проблемами та їхніми потребами. Велике щастя мати таку супутницю”¹⁵.

Після того як вирости п'ятеро їхніх дітей, подружжя Хінклі зазвичай подорожувало разом, і сестра Хінклі по всьому світу виявляла свою любов до людей. Коли вона зустрічалася з місіонерами, то часто дивувала їхніх батьків несподіваним телефонним дзвінком, повернувшись додому. Вона також мала дар встановлювати зв'язок з великою аудиторією. “[Мардж] знає, як казати те, що людям приємно і корисно,—записував Президент Хінклі після регіональної конференції.— Всі ми проповідуємо, а вона просто розмовляє з ними”¹⁶.

На похороні Президента Хінклі один з його радників, президент Генрі Б. Айрінг, підсумував деякі його

досягнення. Потім він зазначив, що всі ці досягнення мають одне спільне:

“Завжди вони призначалися для того, щоб благословляти людей можливостями. І він завжди думав про тих, у кого було менше можливостей, про звичайну людину,

За годинниковою стрілкою, починаючи згори: Президент Хінклі біля Бостонського Массачусетського храму; спілкування з медійниками новин; з членами Церкви в Гані.

яка бореться, щоб подолати труднощі повсякденного життя й жити, дотримуючись евангелії Ісуса Христа. Не раз він, коли я щось пропонував, тицяв мене в груди своїм пальцем і казав: “Гел, а ти не забув про людину, яка бореться з труднощами?”¹⁷

Бачення майбутнього

Тісно пов'язувалося з оптимізмом та увагою до конкретних людей пророче бачення Президента Хінклі. Найбільшою мірою це бачення стосувалося храмів. Храмові обряди, як наголошував Президент Хінклі, є “вінцевими благословеннями, що пропонує Церква”¹⁸.

Коли він став Президентом Церкви у 1995 році, існувало 47 діючих храмів по всьому світу. Під його керівництвом Церква більш ніж подвоїла цю кількість трохи більше ніж за 5 років. Його бачення стосовно храмів було сміливим і масштабним, але уся мета полягала в тому,

щоб благословляти конкретних людей один за одним.

Натхнення стосовно цієї нової ери будівництва храмів надійшло 1997 році, коли Президент Хінклі поїхав до Колонії-Хуарес, Мексика, на святкування 100-ї річниці шкіл, що належать Церкві. Після цього під час довгої подорожі курною дорогою він був задумливий. “Було тихо,—згадує його секретар Дон Х. Стахелі.— А потім, як я розумію, почало приходити одкровення. Він думав про невеликі храми раніше, але не таким чином, як він думав про них зараз”¹⁹.

Пізніше Президент Хінклі описав цей процес: “Я почав запитувати себе, що можна зробити, аби дати змогу тим людям мати храм. ... Коли я розмірковував над цим, у розумі з'явилася думка, що ... ми можемо будувати всі ці основні складові храму у відносно невеликих будівлях. ... Я склав приблизний план. ... Увесь малюнок дуже чітко постав у розумі. Я вірю всім своїм серцем, що то було натхнення, що то було одкровення від Господа. Я повернувся додому і поговорив про це зі своїми радниками, і вони все ухвалили. Потім я представив план Дванадцятьом, і вони його ухвалили”²⁰.

Через чотири місяці на генеральній конференції Президент Хінклі зробив історичне оголошення, що Церква починає будівництво невеликих храмів у регіонах, де не було достатньої кількості членів Церкви, аби будувати там великі храми. “Ми рішуче налаштовані ... наблизити храми до людей, аби вони отримали всі можливості отримати найдорогоцінніші благословення, які приносять храмове поклоніння”—казав він²¹.

На наступній генеральній конференції Президент Хінклі зробив ще одне історичне оголошення, сказавши, що до 2000 року планується мати 100 діючих храмів. “У цій програмі ми рухаємося з таким розмахом, якого ми ніколи не бачили раніше”²². Коли у квітні 1999 року він доповідав про те, як рухається будівництво храмів, то використав знайому фразу: “Це—надзвичайне починання. Є багато проблем, але якими б не були труднощі, все буде добре, і я впевнений, що ми досягнемо мети”²³.

У жовтні 2000 року Президент Хінклі поїхав до Бостона, шт. Массачусетс, США, щоб освятити 100-й храм Церкви—один з 21 освяченого ним того року на чотирьох континентах. До кінця його життя 124 храми було завершено, а ще 13 були оголошені або знаходилися на стадії будівництва.

Бачення майбутнього, яке мав Президент Хінклі, спонукало його шукати натхнення різних способів того, як благословляти Божих дітей. Він був глибоко засмучений стражданнями та бідністю, які бачив, тож під його керівництвом гуманітарна робота Церкви значно розширилася насамперед серед тих, хто не належав до Церкви. Він також запровадив Постійний фонд освіти, аби допомогти членам Церкви в бідних країнах. З цього фонду вони могли отримати позику, аби сплатити за освіту, якої потребували, щоб здобути кращу роботу і мати можливість розірвати пута бідності й стати самозабезпеченими. Станом на 2016 рік більше 80 тис. чоловік отримали можливість здобути освіту або навчання завдяки позиції з цього фонду.

Багато інших прикладів пророчого бачення Президента Хінклі, такі як документ “Сім’я: Проголошення світові” й будівництво Конференц-центру, включено до книги *Учення Президентів Церкви: Гордон Б. Хінклі*.

“Моє свідчення”

За кілька днів до 91-ї річниці свого дня народження Президент Хінклі записав: “Мені не дуже потрібно щось

садити, але я посаджу. Такий уже в мене характер”²⁴. Незалежно від віку—чи то будучи молодим місіонером, чи 97-річним пророком, в його характері було садити насіння, молоді дерева евангелії у серцях людей по всьому світу. Упродовж 20 років він служив членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Потім він служив 14 років радником у Першому Президентстві. Коли він став Президентом Церкви у віці 84 років, то майже 13 років скеровував її динамічне зростання.

В основі служіння Президента Хінклі упродовж усього життя лежить його свідчення про Ісуса Христа і Його евангелію, відновлену через пророка Джозефа Сміта. У виступі під час генеральної конференції під назвою “Моє свідчення” він звернувся з наступним свідченням, час від часу долаючи сльози:

“З усього, за що я відчуваю вдячність цього ранку, особливо виділяється одне. Це—живе свідчення про Ісуса Христа. ...

Він—мій Спаситель і мій Викупитель. Віддавши в муках і невимовних стражданнях Своє життя, Він допоміг піднятися мені й кожному з нас та всім синам і дочкам Бога з прірви вічної темряви, що настає після смерті. ...

Він—мій Бог і мій Цар. Відвіку й довіку Він буде царювати й правити як Цар над царями і Господь над панами. Його пануванню не буде кінця. Для Його слави не буде ночі. ...

Сповнений вдячності і любові неослабної, я свідчу про це в Його Святе ім’я”²⁵. ■

ПОСИЛАННЯ:

- Gordon B. Hinckley journal, Apr. 22, 1993.
- Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* (2000), 101.
- Учення Президентів Церкви: Гордон Б. Хінклі* (2016), с. 75.
- Jeffrey R. Holland, “President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands”, *Ensign*, June 1995, 4.
- Учення: Гордон Б. Хінклі*, с. 358.
- In Conference Report, Oct. 1969, 113.
- Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 412.
- Щоденник*, 4 лист., 1973.
- Учення: Гордон Б. Хінклі*, сс. 315–316.
- Щоденник*, 22 трав., 1996.
- Щоденник*, 22 трав., 1996.
- Щоденник*, 22 трав., 1996.
- Щоденник*, 22 лют., 2002.
- У “The Prophet Spoke to Youth”, *In Memoriam: President Gordon B. Hinckley, 1910–2008* (supplement to the *Ensign*, Mar. 2008), 15.
- Щоденник*, 23 лист., 1974.
- Щоденник*, 14 трав., 1995.
- Генрі Б. Айрінг в *Учення: Гордон Б. Хінклі*, с. 212.
- В *Учення: Гордон Б. Хінклі*, с. 330.
- Don H. Staheli oral history transcript (2012), 85, Church History Library.
- Щоденник*, 6 бер. 1999. Цей запис є підсумком його слів на першій сесії освячення храму в Колонія-Хуарес, Мексика. Президент Хінклі обдумував концепцію невеликих храмів понад 20 років (див. *Учення: Гордон Б. Хінклі*, сс. 36, 327–328).
- Gordon B. Hinckley, “Some Thoughts on Temples, Retention of Converts, and Missionary Service”, *Ensign*, Nov. 1997, 50.
- Учення: Гордон Б. Хінклі*, с. 328.
- Гордон Б. Хінклі, “Робота йде вперед”, *Ліягона*, лип. 1999, с. 4.
- Щоденник*, 18 чер. 2001.
- Учення: Гордон Б. Хінклі*, с. 340.

Старійшина
Крістоффель
Голден
Сімдесятник

Доблесні

В НАШОМУ СВІДЧЕННІ ПРО СПАСИТЕЛЯ

*Кожного з нас буде покликано діяти в моменти,
які будуть тяжкими, проте вирішальними. Ці моменти
визначають, ким ми є і ким ми стали.*

Багато років тому, коли я був юнаком, мене покликали служити, або, як ми це називали, “мобілізували”, в Південноафриканські війська. Мене направили у групу солдатів, які були хорошими людьми, проте мали вульгарну мову та поведінку, яка часто проявляється у людей, хто служить в армії.

Оточений таким впливом, я зрозумів, що жити за церковними стандартами не завжди легко. Проте з самого початку свого служіння в армії я із задоволенням відстоював свої вірування. Я дав усім зрозуміти, що не буду робити нічого, що, як я знав, було неправильним. Я радий сказати, що чоловіки в моєму загоні—деякі неохоче спочатку—з часом почали поважати мої стандарти.

Однієї чудової, темної, безхмарної, сповненої зорями ночі у військовому тренувальному таборі наша група стояла навколо вогнища. Дехто з присутніх пив пиво, в той час як я попивав безалкогольний напій. Розмова була приємною, без непристойностей.

Під час нашого візиту декілька чоловіків з іншого підрозділу приєдналися до нашої веселої групи. Один з цих чоловіків повернувся до мене і, помітивши безалкогольний напій в моїй руці, поглузував з мене, що я не пив пиво з іншими. Перш ніж я встиг відповісти, один з моїх друзів здивував мене, дорікнувши тому чоловікові.

“Ми думаємо, що вам краще піти, сер,—сказав він.— Ми нікому не дозволимо так говорити з Крісом! Він—єдина людина серед нас, хто живе як справжній християнин”.

Після того чоловік, якому докоряли, тихо побрів геть в темряву ночі. В той момент, хоч я і трохи зняковів від неочікуваного компліменту, але був глибоко вдячний за те, що вибрав слідувати настанові Павла бути “зразком для вірних” (1 Тимофію 4:12).

Ви також стикаєтеся з вибором, особливо зараз у вашому житті, коли ваш дух налаштований на великі можливості, які очікують вас, і сприйнятливий до них. Питання полягає в тому, що ж ви захочете написати про себе через 5, 10 чи 20 років—або навіть наприкінці свого життя?

Що означає бути доблесними?

В одному з найдивовижніших видінь, записаних в Святому Письмі, пророк Джозеф Сміт описав стан тих, хто успадкує целестіальне царство після їхнього воскресіння і суду. Цей самий розділ в Ученні і Завітах (розділ 76) також розкриває умови і обставини тих, хто не гідний целестіального царства, натомість є кандидатами для террестріального і телестіального царств.

Говорячи про тих, хто успадкує террестріальне царство, в одкровенні нас навчають, що вони “є шанованими людьми землі, кого було засліплено лукавством людей ... [і] хто отримує від [Божої] слави, але не від Його повноти” (УЗ 76:75–76). Потім ми дізнаємося про цей вражаючий принцип: “Це ті, хто не є доблесними у свідченні про Ісуса, отже, вони не отримують вінця над царством нашого Бога” (УЗ 76:79; курсив додано).

Уявіть це собі на мить. Чи відмовимося ми від слави целестіального царства, з усіма його глибокими і вічними благословеннями, лише тому що ми не були доблесними в свідченні про Ісуса тут, на землі, в нашому короткому, смертному, випробувальному стані?

Що означає бути доблесними в свідченні про Ісуса? Сучасний апостол Господа проголосив:

“Це означає бути мужнім і сміливим, направляти всі свої сили, енергію та здібності на боротьбу зі світлом,

змагатися добрим змагом віри. ... А наріжним каменем доблесті у справі праведності є послух всьому закону всієї євангелії.

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає “прий[ти] до Христа, і вдосконалю[ватися] в Ньому”, відринуті від себе “всю безбожність” і “любити Бога” з усією своєю “могутністю, розумом і силою” (Мороній 10:32).

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає з непохитністю вірити в Христа і Його євангелію. Це означає знати про істинність і божественність Господньої роботи на землі. ...

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає “просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей”. Це означає “виперіти до кінця” (2 Нефій 31:20). Це означає жити згідно з нашою релігією, застосовувати те, що ми проповідуємо і дотримуватися заповідей. Це прояв “чистої побожності” в житті людей, що означає дбати про “сир[іт] та вдовиц[ь] в утисках їхніх” і берегти себе “чистим від світу” (Якова 1:27).

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає приборкати свої пристрасті, контролювати бажання і піднятися над усім тілесним і нечистим. Це означає подолати світ, як зробив це Він—наш Взірець, Який Сам був найбільш доблесним з усіх дітей нашого Батька. Це означає бути морально чистим, сплачувати десятину й пожертвування, шанувати Суботній день, молитися зі щирим серцем, покласти всього себе на оltар, якщо нас покличуть це зробити.

Бути доблесним у свідченні про Ісуса означає ставати на сторону Господа в усьому. Голосувати, як Він голосував би. Думати, як думає Він, вірити, як вірить Він, казати те, що сказав би Він, і робити те, що зробив би Він в такій ситуації. Це означає бути однодумцем Христа і бути з Ним єдиним, як Він є одним з Його Батьком”¹.

Зараз я хочу додати дещо, чого Спаситель, Господь Ісус Христос, навчав під час Свого земного, смертного служіння:

*Бути доблесним—
означає жити
згідно нашої релігії,
застосовувати те,
що ми проповідуємо
і дотримуватись
заповідей.*

“Не думайте, що Я прийшов, щоб мир на землю принести, Я не мир принести прийшов, а меч.

Я ж прийшов порізати чоловіка з батьком його, дочку з її матір'ю, і невістку з свекрухою її.

І: вороги чоловікові—домашні його!

Хто більш, як Мене, любить батька чи матір, той Мене недостойний. І хто більш, як Мене, любить сина чи дочку, той Мене недостойний.

І хто не візьме свого хреста, і не піде за Мною слідом, той Мене недостойний.

Хто душу свою зберігає, той погубить її, хто ж за Мене погубить душу свою, той знайде її” (Матвій 10:34–39).

Нашою метою в смертності є ніщо більше чи менше ніж підготуватися для того, щоб знову жити в присутності нашого улюбленого Небесного Батька, як рівні спадкоємці разом з Ісусом Христом. Це славне існування у вічних сім'ях поруч з нашою дружиною або чоловіком

і нашими дітьми та родичами доступне кожному, незважаючи на те, що дехто отримує ці благословення в певний час за завісою смертного життя.

Такі благословення вимагають від нас взяти на себе свого хреста і залишатися доблесними до кінця в свідченні і служінні нашому Господу і Спасителю.

Приготуйтеся діяти

Дорога, яку кожен з нас має прокласти, сповнена незліченними можливостями і обтяжена численними труднощами. Щодня нам потрібно приймати багато рішень—деякі з них малі і здаються неважливими, інші мають глибокий і тривалий ефект.

Кожного з нас буде покликано діяти в моменти, які будуть важкими, проте вирішальними, і це є яскравим фактом. Ці моменти визначають, ким ми є і ким ми стали. Вони часто приходять тоді, коли діяти правильно

і доблесно видається незручним і непопулярним. Ви дізнаєтеся, коли будете писати історію власного життя, що найвирішальніші моменти, з якими вам тільки доведеться зіткнутися, матимуть місце тоді, коли ви будете наодинці.

Я розповім вам про когось, хто залишився на самоті в час великого протистояння. Десь в листопаді 1838 року пророк Джозеф Сміт та інші, серед яких був старійшина Парлі П. Пратт (1807–1857) були скуті й ув'язнені в Річмонді, штат Міссурі, США.

Старійшина Пратт записав наступний випадок, який стався під час їхнього ув'язнення:

“В одну з тих виснажливих ночей ми лежали, вдаючи, що спимо, поки минула вже північ; наші вуха та серця страждали від того, що впродовж годин ми чули непристойні жарти, жадливі богохульства, страшні прокляття та брудну лайку наших охоронців, з полковником Прайсом на чолі, коли вони розповідали одне одному про грабежі, вбивства, розбій і т.д., які вони вчиняли серед *“мормонів”* у Фар-Уесті [штат Міссурі]

та околицях. Вони навіть вихвалялися гвалтуванням їхніх дружин, і дочок, і дівчат, а також тим, що стріляли в голови чоловікам, жінкам і дітям або забивали їх до смерті.

Я слухав це, доки мене не сповнила така огида, такий шок і жах та такий дух обуреної справедливості, що я ледве втримався від того, щоб не підскочити на ноги і не докорити охоронцям, але нічого не казав Джозефу чи комусь іншому, хоча я й лежав поруч з ним і бачив, що він не спав. Раптом він підвівся на ноги і сказав голосом грому чи ревучого лева, вимовивши, наскільки я можу згадати, такі слова:

“ЗАМОВКНІТЬ, ви, породження пекла. В ім'я Ісуса Христа я забороняю вам і наказую вам мовчати; я більше і хвилини не житиму, слухаючи такі слова. Припиніть ці розмови, інакше або ви помрете, або я помру ЦІСІ МИТІ!”

Він замовк. Він стояв на весь зріст у грізній величі. Закутий в ланцюги, без зброї; спокійний, незворушний,

ВІДСТОЮЙТЕ ТЕ, У ЩО ВИ ВІРИТЕ

“Тож будьмо сміливими й підготовленими відстоювати те, у що ми віримо; і якщо ми повинні робити це наодинці, робімо це сміливо, зміцнені знанням про те, що в дійсності ми ніколи не самотні, якщо стоїмо разом з Небесним Батьком”.

Президент Томас С. Монсон, “Мати сміливість вистояти наодинці”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 67.

з гідністю ангела, він дивився на охоронців, які опустили свою зброю або покидали її на підлогу; коліна їх тремтіли і вони, відступивши в кут або припадаючи до його ніг, просили вибачення та втихомирилися аж до зміни варті”².

Сміливість, яку показав пророк Джозеф Сміт не заброньована лише для пророків або літніх членів Церкви. Випадок з життя Президента Джозефа Ф. Сміта (1838–1918) підтверджує це. Восени 1857 року, коли 19-річний Джозеф Ф. повертався додому з місії на Гавайях, США, він приєднався до каравану фургонів в Каліфорнії, США. То були неспокійні часи для святих. Армія Джонстона вирушила на Юту, і багато людей недобре ставилося до Церкви.

Одного вечора декілька хуліганів заїхали верхи до табору каравану фургонів, лаючись і погрожуючи кожному мормону, якого знайдуть. Більшість людей з фургону сховалися в куцах, проте Джозеф Ф. подумав про себе: “Чи слід мені тікати від цих людей? Чому я повинен боятися їх?”

Прийнявши рішення, він підійшов до одного із зловмисників, який, з пістолетом в руці, запитав: “Ти “мормон?”

Джозеф Ф. відповів: “Так, сер. Завзятий і запеклий, мормон до мозку кісток”.

Потім хуліган схопив його за руку і сказав: “Ну, ви ... найприємніша людина, яку я коли-небудь зустрічав! Потисни руку, юначе! Я радий бачити чоловіка, який відстоює свої переконання”³.

Ви зараз знаходитеся в одному з найважливіших моментів вашого життя! Ви зараз пишете і ще напишете вашу особисту історію—момент за моментом, день за днем. Часом вам доведеться діяти, а в певних випадках вам доведеться тихо сидіти в стороні. Можливостей буде достатньо,

рішення треба буде прийняти і з труднощами доведеться стикнутися!

Згідно з великим планом щастя нашого Небесного Батька, завжди пам’ятайте, що ви ніколи не будете на самоті! Багато хто в цьому житті і ще більше за завесою смертності, навіть сьогодні, захищає вашу справу перед Господом. Вам була дана велика сила через обряди, які ви отримали, та завіти, які ви уклали. Понад усе, ваш улюблений Небесний Батько і Його Син—наш Спаситель Ісус Христос, наш Захисник—завжди з вами, щоб допомогти у вашому житті. В глибоко зворушливому навчанні, під час земного служіння Спасителя, Він запросив кожную живу душу, а, отже, й кожного з нас:

“Прийдіть до Мене, усі стружені та обтяжені,—і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Мое, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий,—і знайдете спокій душам своїм.

Бо ж ярмо Мое любе, а тягар Мій легкий!” (Матвій 11:28–30).

Я додаю своє урочисте свідчення про живу реальність нашого Вічного Небесного Батька і Його Сина, Господа Ісуса Христа. Я також свідчу, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів всіма можливими способами є Господньою відновленою Церквою і царством Бога на землі.

Нехай же я і всі ті, хто розділяє це свідчення, завжди залишимося доблесними в цій великій справі. ■

З виступу “Бути доблесними” в Бізнес-коледжі СОД 17 червня 2014 р. Повний текст виступу англійською мовою знаходиться на сайті ldsbc.edu.

ПОСИЛАННЯ:

1. Bruce R. McConkie, “Be Valiant in the Fight of Faith,” *Ensign*, Nov. 1974, 35.
2. *Autobiography of Parley Parker Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1938), 210–211.
3. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* (1998), с. 104.

Старійшина
Гарі Е. Стівенсон

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

ЗА ВВЕСЬ СВІЙ МАЄТОК ЗДОБУДЬ СОБІ розуму

Справжнє розуміння приходить до вас тоді, коли ви усвідомлюєте взаємозв'язок між вивченням і молитвою, коли ви не полишаєте зобов'язання служити і в той же час навчатися та заробляти, і коли ви довіряєте Господу Ісусу Христу та покладаєтеся на Нього.

Моє навчання в університеті було нерозривно пов'язане з відвідуванням бібліотеки. Кожного разу, коли я заходив, то бачив на вході такий напис: “За весь свій маєток здобудь собі розуму!” (Приповісті 4:7).

Всі ми знаємо, що без повторювання не буває запам'ятовування. Тож цей вірш з Приповістей назавжди закарбувався у моєму розумі, оскільки я читав його кожного разу, коли приходив до бібліотеки упродовж чотирьох років навчання в університеті.

Я звертаюся до вас із цим самим закликом: “За весь свій маєток здобудь собі розуму”. Я також запрошую вас подумати про значення цього вірша й того, яку користь він може вам принести. Я так зробив. Я розмірковував над ним знову і знову, і моє розуміння його значно поглибилося. Можливо вам стануть у пригоді мої роздуми.

Розуміюче серце

В юності я служив на місії в Японії. І хоча мені було важко вивчати складну

мову, однак деякі слова зі словника я почав чути відразу ж і часто. Двома з них були такі привітання, як *ohayo gozaimasu* (добрий ранок) або *konnichiwa* (добрий день). Була ще одна фраза *wakarimasen*, що означає “Я не розумію”. Це слово у поєднанні із заперечним рухом рукою, як нам здавалося, було найулюбленішою відповіддю японських перехожих двом молодим місіонерам, які намагалися зав'язати розмову.

Спочатку, коли я роздумував над значенням слів: “За весь свій маєток здобудь собі розуму”, я думав про *розум* більше у значенні розуміння: що я можу почути своїми вухами і зрозуміти своїм розумом. Я думав про японське слово *wakarimasen*. Розумію я чи ні?

Однак коли я вивчав слово *розуміння* і спостерігав за його вживанням у Писаннях та в словах живих пророків, я прийшов до усвідомлення глибшого змісту. Поміркуйте над цими словами старійшини Роберта Д. Хейлза, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, коли він був Верховним єпископом Церкви:

Planet Nine?

silver
47

Ag

107.868

gold
79

Au

196.967

aurum

ДОВІРЯТИ ГОСПОДУ І ЙОГО СЛОВУ

“Бути прикладом у вірі означає, що ми довіряємо Господу та Його слову. Це означає, що ми маємо і живимо переконання, які будуть направляти нас в думках і діях. Наша віра в Господа Ісуса Христа і в нашого Небесного Батька буде позначатися на всьому, що ми робимо. Посеред плутанини нашого століття, конфліктів із совістю та метушні повсякденного життя міцна віра стає для нашого життя якорем”.

Президент Томас С. Монсон, “Будьте прикладом і світлом”, *Ліягона*, лист. 2015, с. 87.

До розуму ми додаємо знання, досвід, мудрість і допомогу від Святого Духа через молитву. Тільки тоді ми досягаємо розуміння у наших серцях.

“Спочатку ми починаємо з того розуму, з яким народилися. До нашого розуму ми додаємо знання, коли шукаємо відповіді, навчаємося і здобуваємо освіту. До нашого знання ми додаємо досвід, який має скерувати нас до певного рівня мудрості. До нашої мудрості ми додаємо допомогу Святого Духа через молитви віри, в яких ми просимо про духовне скерування і силу. Тоді, і лише тоді, ми дійсно сягаємо *розуміння* у своєму серці, що й мотивує нас чинити правду, “хай нелегко буває” (*Гімни*, 1985, № 142). Наслідком відчуттів *розуміючого* серця є приємний дух запевнення, бо ми не лише знаємо, але й робимо те, що правильно, за будь-яких обставин. *Розуміння* в нашому серці виникає завдяки тісному взаємозв’язку між навчанням і молитвою”¹.

А зараз подумаймо знову: “За весь свій маєток здобудь собі розуму (тобто розуміння)”. Розуміння в цьому контексті є наслідком розуму, знання, досвіду, мудрості і спонукань Святого Духа—усе це веде нас до того, щоб знати і робити те, що правильно.

Більшість з вас наближаються або вже знаходяться на важливому перехресті або на роздоріжжі свого життя. З кожним

роком ви стаєте більш незалежними і все далі просуваєтеся у ту стадію свого життя, в якій набувається “маєток”. А що ви будете мати за маєток? Ви матимете чоловіка чи дружину, свою сім’ю, роботу, і це лише початок переліку.

Аби керувати цими важливими здобутками, ми також повинні отримати “розуміння”, як навчають нас Писання. Це розуміння приходить завдяки взаємозв’язку між навчанням і молитвою. Кажучи іншими словами, ми повинні довіряти Господу Ісусу Христу й покладатися на Нього. Алма описав це, коли порівняв слово з насінням. За його словами: “Воно починає освітлювати моє *розуміння*, так, воно стає приємним для мене” (Алма 32:28; курсив додано).

Президент Томас С. Монсон часто цитує вірш з Приповістей, який додає ще одну грань до цього розуміння: “Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!” (Приповісті 3:5)².

Якщо ми довіряємо Господу і покладемося на Нього, то завдяки Йому ми починаємо краще розуміти серцем.

“Господня рука над нами”

Дозвольте мені навести приклад сильної жінки, яка зіграла ключову роль у

Відновленні, яка довіряла Господу і яка не покладалася на своє розуміння.

Невдовзі після того як було організовано Церкву в Пальмірі, шт. Нью-Йорк, мати Джозефа Сміта, Люсі Мак Сміт, залишалася у Ватерлоо, шт. Нью-Йорк, з великою групою святих, у той час як її чоловік, Джозеф старший, і кілька її синів, у тому числі Джозеф молодший, вже вирушили до Кертленда, шт. Огайо. Вона отримала звістку від свого сина-пророка, який доручав їй привести цю групу до Огайо.

Повідомлення прийшло на початку весни 1831 року. Люсі з допомогою кількох братів повела групу до Буффало, шт. Нью-Йорк, маючи намір дістатися до Огайо кораблем через озеро Ері. Вона розповідала: “Коли брати вирішили, що весняна погода дозволяла подорожувати водою, ми всі почали готуватися до нашого переїзду в Кертленд. Ми найняли корабель ... і ... нарахували вісімдесят душ”.

Потім, коли вони увійшли в канал Ері й попрямували до Буффало, ось про що вона розповідала: “Після того я скликала братів і сестер та нагадала їм, що наш переїзд—це наказ від Господа, такий самий, який він дав батькові Легію, щоб залишити Єрусалим. І якщо ми залишатимемося вірними, у нас є така ж причина сподіватися Божих благословень. Потім я закликала їх бути серйозними і *підніматися серцем до Бога в постійній молитві*, щоб ми успішно доїхали”.

На півдорозі з Ватерлоо до Буффало пересування каналом стало неможливим. Умови для 80 святих були не найкращими, і майже відразу ж почалися ремствування. Люсі, покладаючись на Господа, мала поєднати їх у вірі. Вона сказала їм: “Ні, ні, ... брати, ви не будете потерпати від голоду, або від чогось подібного; просто будьте терплячими і перестаньте ремствувати. У мене немає сумнівів, що Господня рука над нами”.

Коли вони через п'ять днів після відплиття з Ватерлоо прибули до Буффало, гавань, що вела до озера Ері, відкрилася кригою. Ця подорож відбувалася на кораблі, яким керував капітан Блейк—людина, яка знала Люсі Сміт та її сім'ю.

Через кілька днів, хоча умови перебування на кораблі не були пристосовані для очікування на час, коли

повідомлять про можливість рухатися далі, Люсі повідомляла: “Капітан Блейк просив пасажирів залишатися на борту, оскільки з того часу хотів бути готовим до відплиття, як тільки настане сприятлива мить; у той же час він послав одного чоловіка виміряти глибину льоду. Той, повернувшись, сказав, що нагромадження льоду сягає 6 м, і що, на його думку, нам доведеться простояти в бухті принаймні ще два тижні”.

Та новина приголомшила групу. Продуктів було мало, а умови були важкими. Люсі Мак Сміт далі описує, як вона напучувала святих: “Ви заявляєте, що треба покладати довіру на Бога. Тоді як же ви можете отак ремствувати і скаржитися! Ви навіть більш нерозсудливі, ніж були діти Ізраїля; бо ось мої сестри тужать за своїми кріслами-гойдалками, а брати, від яких я сподівалася твердості й енергійності, заявляють, що вони неминуче помруть від голоду, перш ніж закінчиться подорож. І чому все так? Чого вам не вистачає? ... Де ж ваша віра?” Де ваша довіра до Бога? Чи ви не розумієте, що все було створено Ним, і Він керує всіма творіннями Своїх рук? І якщо лише всі святі, присутні тут, піднімуть свої молитви серця до Бога, аби шлях для нас відкрився, як легко буде для Нього зробити так, щоб крига розступилася, аби через мить ми могли продовжувати свою подорож!”

А тепер зверніть увагу на велику віру матері Сміт—як вона вирішила довіряти Господу і як вона просила, аби святі, що були з нею, не поклалися на свій розум:

“Брати і сестри, якщо всі ми піднесемо свої благання до небес, аби крига розступилася і ми змогли звільнитися з цього полону, так певно, як Господь живий, це станеться”. І в ту ж мить почувся шум, ніби гуркіт грому. Капітан вигукнув: “Усі по місцях!” Лід розділювався, залишаючи прохід, в якому ледве поміщався корабель, і він був настільки вузьким, що коли корабель пропливав, лопасті водяного колеса з гуркотом ламалися, що змішувалося зі словами команд капітана, хриплими відповідями матросів, шумом льоду й вигуками та збентеженням глядачів, які були присутні під час цієї дійсно жахливої сцени. Ми ледь проминали прохід, як лід сходився знову, і брати з Коулсвілла залишилися в Буффало, не маючи змоги поплисти за нами.

Після того як Люсі Мак Сміт закликала своїх братів і сестер припинити ремствування і піднести свої благання до небес, вона розповідала: "Лід розділюється, залишаючи прохід, в якому ледве поміщається корабель". Як тільки корабель зі свяtimi пропливав, лід знову сходився.

Коли ми залишили бухту, один із спостерігачів вигукнув: “Ось їде мормонська група! Їхній корабель занурений у воду на 9 дюймів більше, ніж будь-коли раніше, і, згадайте мої слова, він потоне—в цьому немає жодних сумнівів”. Насправді вони були настільки в цьому переконані, що пішли прямо в редакцію новин і надрукували, що ми потонули. Тож коли ми прибули у Феірпорт, то прочитали в газетах новину про свою загибель”³.

“На розум свій не покладайся”

“За весь свій маєток здобудь собі розуму”, або іншими словами: “Надійся на Господа всім серцем, а на розум свій не покладайся!” (Приповісті 3:5).

Я особисто бачив, який смуток і спустошення очікують тих, хто зосереджується на “маєтку”, а не на Господньому “розумінні”. З великою ймовірністю можна сказати, що ті, хто покладається на своє розуміння або на руку плоті, будуть, як здається, більше одержимі матеріальною вигодою, престижем, владою та посадою. Але якщо здобуття “маєтку” відбувається в гармонії з даною в Писаннях настановою “розуміти”, це врівноважить ваші мирські пожадання. Це створить належний контекст для вашої діяльності в якості продуктивного члена суспільства і Господнього царства.

Ще в студентські роки пам’ятаю, як слухав поважного і успішного наставника, який пропонував, щоб ми належним чином упорядковували свої амбіції згідно з таким порядком: “навчайся, заробляй, служи”. Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) навчав вірцю, який вчить довіряти Господу й покладатися на Нього, а не на себе. Він сказав: “Кожен з нас має чотири обов’язки. По-перше, ми маємо обов’язок перед своєю сім’єю. По-друге, ми маємо обов’язок перед своїм роботодавцем. По-третє, ми маємо обов’язок перед Господньою роботою. По-четверте, ми маємо обов’язок перед собою”.

Нам необхідний баланс. Президент Хінклі пропонує, щоб ми виконували ці чотири обов’язки за допомогою сімейної молитви, домашнього сімейного вечора, сімейного вивчення Писань, чесного і вірного

ставлення до роботодавця, виконання наших церковних обов’язків, особистого вивчення Писань, відпочинку, розваг та фізичних вправ⁴.

Американський філософ і поет Ральф Вальдо Емерсон сказав: “Цей час, як і всі інші часи, є дуже хорошим, якщо тільки ми знаємо, що з ним робити”⁵.

На щастя, святим останніх днів ніколи не треба шукати дуже далеко, аби знати, що робити. Маючи знання про люблячого Небесного Батька і про великий план щастя, знайте, що ваше стерно знаходиться глибоко у воді. А тепер, глибоко занурюйте весла і працюйте старанно та злагоджено.

У промові на генеральній конференції Президент Монсон процитував Приповісті, як він це робив раніше: “Надійся на Господа всім серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки”. Потім він сказав: “Це було історією мого життя”⁶. Яке чудове життя для наслідування.

У мене, так само, як і в Небесного Батька та Сина, великі сподівання щодо кожного з вас. Я закінчую тим, з чого почав—з напучування, що міститься в Приповідях: “За весь свій маєток здобудь собі розуму”.

Здобудьте справжнє розуміння. Воно приходить тоді, коли ви усвідомлюєте взаємозв’язок між вивченням і молитвою, коли ви не полишаєте зобов’язання служити і в той же час навчатися та заробляти і коли ви довіряєте Господу та покладаєтеся на Нього. ■

З виступу “Lean Not unto Thine Own Understanding” (На розум свій не покладайся), виголошеному на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 14 січня 2015 року. Повний текст виступу англійською мовою можна знайти на сайті speeches.byu.edu.

ПОСИЛАННЯ:

1. Robert D. Hales, “Making Righteous Choices at the Crossroads of Life”, *Ensign*, Nov. 1988, 10; курсив додано.
2. Див. наприклад: Президент Томас С. Монсон, “Заключні слова”, *Ліягона*, трав. 2010, с. 112.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith* (1979), див. 195–199, 202–205; курсив додано.
4. Див. Гордон Б. Хінклі, “Насолоджуватися привілеєм служити”, *Всесвітні збори навчання провідників*, 21 червня, 2003, сс. 22, 23.
5. Ralph Waldo Emerson, in “The American Scholar”, an address delivered on Aug. 31, 1837, at the University of Cambridge.
6. Томас С. Монсон, “Заключні слова”, с. 112; цитування Приповісті 3:5–6.

ПОВАЖАТИ ЖІНОК БУДЬ-ЯКОГО ВІКУ

Мене покликали навчати носіїв Ааронового священства в нашій філії, і однієї неділі тема стосувалася вияву поваги до жінок. Під час уроку ми обговорювали, що повагу слід виявляти кожній жінці—від дівчинки до бабусі, як сказано в посібнику для Ааронового священства.

Габріель (ім'я змінено) один з юнаків у класі, сказав, що для нього жінка—це особа жіночої статі достатньо доросла, щоб бути його матір'ю, а будь-яка жінка молодша цього віку має виявляти повагу йому, бо він—чоловік. Ніхто більше в класі не погодився з ним, і йому було важко в це повірити.

Ми продовжили обговорення способів вияву поваги до жінок і я сказав, що один з них—це поступитися місцем у громадському транспорті, коли в нього заходить жінка, навіть якщо це означає, що вам доведеться 30–40 хвилин стояти

до потрібної зупинки. Я сказав їм, що чоловіки мають вставати і поступитися жінкам місцем. Габріель все ще почувався не в своїй тарілці.

Через два дні я зайшов в автобус і сів на передньому місці. Усі місця були зайняті, коли зайшов один чоловік з малою дочкою і пройшов у задню частину автобусу. Невдовзі, коли увійшла літня жінка, я встав і запропонував їй своє місце.

Поплескуванням по плечу чоловік позаду вказав на задню частину автобусу, де один юнак попросив його звернути мою увагу. Я пішов назад, щоб побачити, хто той юнак. Усі навколо усміхалися, оскільки той молодий чоловік щойно поступився місцем чоловікові з чотирирічною дочкою, які зайшли раніше. То був Габріель, юнак з мого класу священства, який почувався незручно, обговорюючи тему поваги до жінок.

Він сказав мені: “Я спостерігав за вами, щоб побачити, чи

поступитеся ви місцем жінці, яка увійде в автобус. Я був зворушений, коли побачив, що ви так і зробили, і я пригадав наш урок в неділю і мав встати, щоб поступитися маленькій дівчинці та її батьку”.

Який я був радий побачити, що наші юнаки живуть відповідно до того, чого їх навчають у Церкві. Габріель зник думати, що повага призначається лише для старших жінок, але після нашого недільного уроку він вирішив виявити повагу чотирирічній дівчинці.

Я був також радий, що прийняв рішення жити відповідно до того, чого навчаю, допомагаючи йому навчитися виявляти повагу до жінок будь-якого віку. Я подумав, що він відчував би, якби я не поступився місцем тій жінці в автобусі. Мені на думку спав уривок з Писань: “Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините!” (Іван 13:17). ■
Овіе Осаретін Фрайдей, Едо, Нігерія

В автобус увійшла літня жінка, і я встав, щоб запропонувати їй місце.

Я чітко відчувала, як Дух скеровував мене з однієї гілки родоводу до іншої, поки я не спинилася на гілці мого дідуся.

ХТО ЗАРАЗ ГОТОВИЙ?

Однієї неділі, якраз після останньої сесії генеральної конференції, я відчула дуже особливе спонукання зайти на свій акаунт в FamilySearch і попрацювати над сімейною історією. Я без особливого ентузіазму займалася своєю сімейною історією, оскільки всі мої попередні спроби не завершувалися особливим успіхом. Моя сім'я активно займається сімейною історією, тож десь там в голові була думка, що вже нічого для мене не залишилося.

Я відкинулася на стільці з відчуттям незадоволення, дивлячись на незакінчену гілку, багаторічна робота над якою зайшла в глухий кут. Я сподівалася, що, можливо, нарешті настав той день, коли я зможу знайти якусь інформацію. Я почала свої звичайні пошуки в записах про

перепис населення, реєстрації шлюбу та народження, але година пошуків не дала ніяких результатів. Тоді Дух, Який я відчувала два дні, поки слухала сесії конференції, спонукав мене молитися і дізнатися, хто був готовий до того, щоб за нього була виконана робота вже зараз.

Коли я закінчила молитву, то повернулася до свого імені й просувалася по гілці родоводу. Я чітко відчувала, як Дух скеровував мене з однієї гілки родоводу до іншої, поки не спинилася на гілці мого дідуся. Наступну годину Дух у кімнаті був надзвичайно сильний, і я знайшла шість імен, які підготувала віднести до храму. Коли я закінчила, пославши запит на імена до храму, то проглянула кілька записів, з яких отримала інформацію. Мої очі наповнилися сльозами і серце

сповнилося радості—інформація надійшла від індексаторів, які добровільно присвятили свій час тому, щоб ввести записи про моїх предків. Щоб виразити вдячність, упродовж наступної години я індексувала імена для інших людей.

Того дня моє свідчення наповнилося вдячністю з двох причин. Одна та, що під час генеральної конференції Дух спрямував мене до сімейно-історичної роботи й до того, щоб знати, які імена шукати. Друга—за членів Церкви по всьому світу, які індексують імена, аби люди, такі як я, могли безпомилково та швидко знаходити своїх предків та прискорювати їхню роботу. Я отримала чітке й потужне свідчення, що Божа робота поширюється по всій землі. ■

Лайза Вімпі, шт. Невада, США

МОЛИТВА ВАТАЖКА БОЙСКАУТІВ

Я був ватажком бойскаутів і вів 20 юнаків та двох керівників у похід Південною Ютою, США.

Коли ми доїхали до дороги, яка вела до місця таборування, я зупинився і оглянув пустелю, що лежала переді мною. Я багато разів їздив цим маршрутом, але чомусь нічого не міг впізнати навколо себе. Я подивився наліво й направо, шукаючи щось знайоме.

Я багато разів звертав на інші дороги, але всі вони закінчувалися тупиком.

Почало смеркатися. Нарешті я зупинився і сказав усім залишатися

в машинах. Я взяв ліхтар і сказав, що пошукаю дорогу пішки та подам їм сигнал, як тільки її знайду.

Але насправді я став на коліна і благав Небесного Батька допомогти нам у цій неприємній ситуації. Я вилив Йому своє серце, докладно розповівши про свою підготовку, про любов до хлопців, про свою вдячність за батьків, які їдуть з нами, і про мою абсолютну віру в те, що Він відповість на мою молитву швидко. Я закінчив молитися і підвівся. Я сподівався, що встану з колін, направаю свій ліхтар у темряву

і світло відразу ж впаде на правильну дорогу.

Однак цього не сталося.

Я мовчки оглянув горизонт, наскільки сягало світло ліхтаря.

І знову нічого не побачив.

Я не міг цьому повірити. Я *знав*, що як тільки підведуся, то побачу дорогу. Я *знав*, що Господь не залишить мене безпорадним, особливо тоді, коли так багато людей залежать від мене.

Тепер мені треба було повернутися до двох невдоволених батьків та до двох мікроавтобусів з галасливими стурбованими юнаками.

Насправді я став на коліна і благав Небесного Батька допомогти нам у цій неприємній ситуації.

Усі вони запитують: “Ми вже прибули на місце?”

Я вибачився і запевнив їх, що вже 20 разів у своєму житті їздив цим маршрутом і що знаю, що дорога десь поруч. Я просто не бачу її.

Зрештою ми вирішили поїхати в місто і зняти два номери в мотелі. Ми відпочинемо й вирушимо в суботу вранці.

Оскільки ми не змогли розвести багаття, щоб зготувати похідну вечерю, яку ми з собою привезли, то пішли в місцеву піцерію, яку побачили на околиці міста.

Піца була смачна, і хлопці були задоволені, але я все ще відчував провину за витрати на мотель і вечерю.

Поки ми їли, мене не полишала думка, чому Небесний Батько не відповів на мою молитву, коли раптом почув гучний гуркіт.

Я підвівся, широко відкрив двері піцерії й побачив найсильнішу грозу за все своє життя. На північний захід від нас було видно спалахи блискавок—саме там, де менше години тому я молився, щоб отримати відповідь. У ту мить на мене зійшов Дух і я зрозумів, що Господь *відповів* на мою молитву!

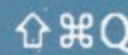
Наступного ранку небо було блакитним, і коли ми вирушили знову до лабіринту ґрунтових доріг, я відразу ж знайшов той поворот, який шукав напередодні ввечері. Тепер я знаю, що на молитви іноді надходить негативна відповідь, але вона *завжди* надходить. ■
Тоні Роджерсон, шт. Юта, США

Сплячий режим
Перезапустити
Вимкнути

Вийти з системи

Я вивільнила багато часу—часу, який я тепер приділяла, щоб піклуватися про дітей, читати й навчатися.

ПРИВЕСТИ У ВІДПОВІДНІСТЬ СВОЇ ПРІОРИТЕТИ

Невдовзі після започаткування нашого сімейного блогу я помітила, що весь свій вільний час присвячую його оновленню і думаю лише про те, як зробити його більш креативним і привабливим. Я також приділяла багато часу читанню блогів інших людей.

Через кілька тижнів блогування стало пріоритетнішим за щоденне вивчення Писань та читання іншої літератури. Я не могла зосередитися під час навчання, я не хотіла читати стільки, скільки читала раніше, і я відчувала, що мені не вистачає Духа в моєму житті. Я стала менш терплячою з дітьми, і час, який мала проводити з ними, я проводила за комп'ютером.

Справа не в тому, що блогування було чимось поганим; зрештою, це чудовий спосіб підтримувати зв'язок із сім'єю та друзями. Але оскільки я відчувала, що центр моєї уваги переміщається з того, що робить сильним мій духовний фундамент, я знала, що необхідно щось змінювати.

Я почала з усвідомлення того, що мені не потрібно працювати

над блогом кожного дня і що мені також не потрібно щоденно переглядати блоги інших людей. Я вирішила, що можу проводити вільний час за комп'ютером, але лише після того, як закінчу вивчення писань та іншої літератури. На той час, коли я закінчувала виконувати найважливіше, як правило, залишалося мало часу для блогу, але це було добре. Я вивільнила багато часу—часу, який я тепер приділяла, щоб піклуватися про дітей, гратися з ними, почитати та повчитися.

Лише за кілька днів переналаштування пріоритетів я помітила, що знову більш сильно відчуваю Духа у своєму житті.

Я знаю, якщо кожного дня надаю пріоритетне місце тому, що благословляє мене духовно, то щодня все сильніше відчуватиму Духа. Я знаю, що коли приділяю час вивченню Писань, читанню церковних журналів та іншої хорошої літератури, і думаю про те, що має вічну цінність, це допоможе мені стати кращою дружиною, кращою матір'ю і кращим членом Господньої Церкви. ■
Джинні Девіс, шт. Техас, США

Старійшина
С. Скотт Гроу
Сімдесятник

ПРОРОЧІ ПРИНЦИПИ ВІРНОСТІ

Понад 20 років тому закінчилося моє служіння в якості президента місії в Південній Америці. Упродовж цих 20 років разом зі своєю дружиною Родою ми бачили великі успіхи, так само як і жахливі трагедії в житті наших місіонерів.

Більшість наших місіонерів щасливо запечатали свої шлюбні у храмі, виховують праведних дітей і посилають їх на місію, а також вірно служать у Церкві в покликаннях допоміжних товариств та священства. Дехто з них, однак, є менш активним, хтось одружився і розлучився, а деякого було відлучено від Церкви.

Чому життя наших колишніх місіонерів є таким різним? Що деякі з них могли зробити по-іншому, аби уникнути особистої трагедії? А ви? Де ви опинитеся через 20 років? Які вам необхідно прийняти рішення і взяти зобов'язання зараз та в майбутньому, що допоможуть залишатися вірними?

Я пропоную 10 принципів, що стануть вам у пригоді.

1 ПОСТІЙНО ПІДЖИВЛЮЙТЕ СВОЄ СВДЧЕННЯ

Духовний досвід, здобутий на місії, є фундаментом віри, яка може благословляти вас упродовж усього життя. Цей фундамент віри може слабшати лише через нехтування або гріх.

Нещодавно я проводив співбесіду з колишнім місіонером, який зараз є менш активним і каже, що втратив віру. Я запитав у нього, чи він молиться і чи вивчає Книгу Мормона, як і тоді,

**Які вам необхідно
прийняти
рішення і взяти
зобов'язання зараз
та в майбутньому,
що допоможуть
залишатися вірними?**

коли був місіонером. Він відповів, що не робить цього, оскільки втратив віру в Джозефа Сміта.

Я відчув спонукання поставити йому таке запитання: “Чи переглядаєте ви порнографію?” Він відповів ствердно. Я сказав, що нічого дивного немає в тому, що він втратив своє свідчення.

Я пояснив, що свідчення—це не більше і не менше, а лише Святий Дух, який свідчить нашій душі про істинність євангелії і про відновлення Церкви. Коли ми перестаємо молитися і вивчати Писання, вплив Духа в нашому житті послаблюється, зменшуючи наш спротив спокусам. Коли ми грішимо і стаємо нечистими, то відразу ж втрачаємо напарництво Святого Духа. Без постійного засвідчення Духа ми можемо легко почати думати, що у нас немає свідчення і, можливо, ніколи й не було.

Наше свідчення потребує постійного живлення. Це живлення приходить завдяки особистій молитві, щоденному вивченню Писань—особливо Книги Мормона—і служінню в Церкві упродовж життя.

2 ВИКОНУЙТЕ ПОРАДИ СУЧАСНИХ ПРОРОКІВ І АПОСТОЛІВ

Я хочу нагадати пророчі поради, що допоможуть вам мати щасливий шлюб, сповнену віри сім'ю і успішне життя. Я звертаюся до документа “Сім'я: Проголошення світові”. Хочу поділитися кількома важливими уривками цього Проголошення, яке було видане Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів у 1995 році. Ми підтримуємо цих братів як пророків, провидців та одкровителів. Вони є речниками Бога до Його дітей на Землі.

У день організації Церкви Бог сказав про Свого пророка такими словами: “Бо його слово ви повинні отримувати, як з Моїх власних уст, з усім терпінням і вірою”. Після цього Господь обіцяє земні благословення і небесні благословення, якщо ми будемо виконувати пораду пророків: “Бо як будете робити це, ворота пекла не переможуть вас; так, і Господь Бог розжене сили темряви перед вами і зробить так, щоб небеса захиталися для вашого блага і заради слави Його імені” (УЗ 21:5–6).

Яке благословення у ці важкі часи!

3 ЗАПЕЧАТАЙТЕ СВІЙ ШЛЮБ У ХРАМІ Й ДОТРИМУЙТЕСЯ СВОЇХ ЗАВІТІВ

Пророки, провидці й одкровителі проголошують, що “шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей”. Вони додають: “Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навічно”¹.

Найважливіше рішення, яке ви можете прийняти у житті—це “укласти шлюб з правильною людиною в правильному місці правильним повноваженням”², а потім дотримуватися своїх храмових завітів. Немає піднесення без храмового запечатування.

Аби бути гідними піднесення, подружні пари мають увійти в “новий і вічний завіт і [їх має бути] запечатано Святим Духом обіцяння тим, кого помазано”—пророком. Якщо ми дотримуємося храмових завітів, то успадкуємо “престоли, царства, панування і влади, владарювання, усі висоти та глибини ... і слави в усьому, ... слави, яка буде повнотою і продовженням сімені на віки вічні” (УЗ 132:19; див. також вірш 7).

Храмове запечатування містить обіцяння вічних благословень у наступному житті та збільшує ймовірність щасливого шлюбу в цьому житті. Як освячений син або дочка Бога ви уклали завіт прийти на землю у цей час, щоб будувати царство Боже. Це будівництво царства включає ваш особистий храмовий шлюб.

4 СПІВПРАЦЮЙТЕ З БОГОМ У ПРИВЕДЕННІ ЙОГО ДУХОВНИХ ДІТЕЙ НА ЗЕМЛЮ

У Проголошенні про сім'ю сказано: “Перша заповідь, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божі заповіді Його дітям,—розмножуватися і наповнювати землю—залишається в силі”.

У наш час сім'ї менші, ніж вони були покоління тому—навіть сім'ї СОД. Ми можемо завжди знаходити причини, аби виправдати те, чому відкладаємо народження дітей або обмежуємо кількість дітей, яких маємо. Наприклад: “Спочатку нам потрібно закінчити навчання”, або “Нам треба знайти кращу роботу, аби було більше грошей”, або “Навіщо позбавляти себе задоволення подружнього життя, заводячи дітей?”

Ви отримали благословення здобути свідчення про відновлену евангелію Ісуса Христа. Ви маєте благословення вічності, які можете запропонувати своїм дітям. Не зациклюйтеся на думці, що ви повинні надати їм всі земні блага. Найбільший дар, який ви тільки можете запропонувати своїм дітям—це доступ до всіх духовних речей царства Божого.

Коли ви з молитвою радитеся зі своїм подружжям про те, щоб мати дітей, пам'ятайте, що ви—молодь шляхетного первородства. Будь ласка, не забувайте порадитися з Богом, приймаючи рішення. Діліться правом народження з якомога більшою кількістю духовних синів і дочок, яких Бог готовий послати у ваш дім. Зрештою, вони були Його дітьми задовго до того, як стануть вашими.

З вірою в Бога і Його пророчі слова ідіть вперед, не шукаючи виправдань і не вагаючись, та створіть свою вічну сім'ю.

5 НЕ ПОТУРАЙТЕ ПОРНОГРАФІЇ АБО ІНШІЙ АМОРАЛЬНІЙ ПОВЕДІНЦІ

Далі в Проголошенні сказано: “Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці”.

Цілковита вірність означає бути вірними своєму подружжю не лише фізично, але й емоційно. Порнографія та стосунки, що підтримуються в режимі онлайн, є прикладом емоційної невірності. Коли один з подружжя долучається до порнографії, він чи вона порушує священну довіру найбільш інтимного характеру. Той з подружжя, хто зберігає чистоту, почуватиметься зрадженим. Впевненість і довіра у шлюбі занепадають. Насіння порнографії переростає у перелюб.

Я ділюся почуттями одного чоловіка, який був запечатаний у храмі, але втратив сім'ю через порнографію та стосунки з жінкою, які підтримував в режимі онлайн. Зі смутком він пише: “Я не дослухався до слів, даних мені в патріаршому благословенні, де було сказано, що Сатана не матиме влади над моїм життям, якщо тільки я сам не дам її йому. Я дав йому вдосталь, і повільно, однак упевнено, він перебрав ту владу й використав її, аби зруйнувати моє життя з дружиною і дітьми. Я любив їх усім своїм серцем і досі люблю та завжди любитиму, але тієї любові було недостатньо, аби перемогти силу, яку я добровільно передав Сатані у своєму житті, і він повністю його зруйнував. Учення Церкви забезпечують нам шлях повернення до Небесного Батька, коли ми запечатуюємося сім'єю на час і на всю вічність. Якби лишень я до них дослухався і брав до уваги, але в кінці я їх облишив”.

Яка трагедія!

6 НАВЧАЙТЕ ЄВАНГЕЛІЇ В СВОЄМУ ДОМІ ТА ЖИВІТЬ ЗА НЕЮ

Проголошення навчає нас тому, що ми маємо робити, аби бути щасливими у своїх домівках. “Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім’ї засновуються й зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку”.

Коли ми з дружиною були молодим подружжям, то неодноразово намагалися встановити сталу традицію щоденного читання Писань разом усією сім’єю. Коли нашої найстаршої дитині було років сім, нарешті це стало щоденною звичкою. Починаючи читання вранці, ми з вірою продовжували з того часу й надалі. Як тільки звичку було встановлено зі старшими дітьми, молодші діти з радістю приєднувалися, коли підростали. Через ранкову семінарію нам часто доводилося читати, коли не було ще й б ранку.

Молоді подружжя можуть започатковувати власні праведні сімейні традиції—щоденне сімейне читання Писань, сімейна молитва і підготовка дітей до місії та храмового шлюбу.

7 ШАНУЙТЕ РОЛІ БАТЬКА І МАТЕРІ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ

У Проголошенні також містяться важливі поради стосовно виховання дітей: “Мати в першу чергу відповідальна за виховання їхніх дітей. Як *рівноправні партнери*, матері й батьки зобов’язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов’язків”.

Іноді одному з батьків може здаватися, що йому чи їй краще вдається виховувати дітей. Пророки цього розподілу неодноразово навчали, що чоловіки і дружини мають бути партнерами у шлюбі, що всі рішення стосовно сім’ї мають прийматися разом у злагоді.

Рівноправні партнери мають бути рівноправними. Радьтеся разом і моліться разом. Скеруйтеся Духом, аби дізнатися про найефективніші способи того, як виховувати дітей разом. Ваші рішення впливатимуть на їхню вічну долю.

8 ПРИЙМАЮЧИ РІШЕННЯ ІТИ ЗА СПАСИТЕЛЕМ, КОРИСТУЙТЕСЯ СВОБОДОЮ ВОЛІ

Рішення стосовно того, де ви будете через 20 років або через 20 століть—цілком залежить від вас. Ви вільні вибирати. Однак з ваших рішень витікають вічні наслідки. Завдяки Спасителеві Спокуті люди “вкуплені від падіння, [і] вони стали вільними назавжди, можуть відрізнати добро від зла; *діяти самостійно*, а не бути під впливом, за винятком покарання згідно з законом у той великий і останній день, згідно з заповідями, даними Богом.

Отже, люди ... вільні вибрати волю і вічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають на вас у поліні та під владою диявола; бо він прагне всіх людей

зробити так само нещасними, як сам” (2 Нефій 2:26–27; курсив додано).

Сатана ненавидить вас за те, ким ви є і що ви уособлюєте. Він хоче зробити вас такими ж нещасними, як сам. Ісус Христос любить вас. Він заплатив ціну за ваші гріхи. Він віддав Своє життя за вас. Він запрошує вас іти за Ним і покаятися, якщо є необхідність. Якщо ви обираєте іти за Спасителем, ви матимете “радість у цьому житті і вічне життя у світі прийдешньому”³.

9 РОЗВИВАЙТЕ ВІРУ, ЩОБ ВИТЕРПІТИ ДО КІНЦЯ

Віра є результатом вашого навернення до Господа. Пророк Нефій навчав: “Отже, ви повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, маючи справжню яскравість надії, і любов до Бога і до всіх людей. Отже, якщо ви просуватиметеся вперед, бенкетуючи словом Христа, і витерпите до кінця, ось так каже Батько: Ви будете мати вічне життя” (2 Нефій 31:20).

Президент Томас С. Монсон нещодавно сказав на генеральній конференції: “Майбутнє таке ж яскраве, як і ваша віра”⁴. Це включає в себе і віру витерпіти й подолати всі перепони, у тому числі образи, зради і розчарування. Ваша віра витерпіти буде визначати вашу долю, а саме вашу вічну долю.

10 ПІДКОРИТЬ СВОЮ ВОЛЮ ВОЛІ БОГА

Я молю, щоб Бог торкнувся вашої душі бажанням чинити краще й бути кращими та виконувати пораду наших сучасних пророків. Я сподіваюся, що ви відчули

бажання зміцнювати зобов’язання повністю стати такими, якими Бог передвисвятив вас.

“Браття [і сестри], хіба не підемо ми далі у такій величній справі? Рушаймо вперед, а не назад. Сміливіше, ... і вперед, вперед до перемоги! ... Отже, як Церква, і як народ, і як святі останніх днів, давайте принесемо Господу жертву в праведності” (УЗ 128:22, 24).

Якою може бути та жертва, яку кожен з вас може принести Богові? Це той дар, якого Він ніколи не вимагатиме від вас. Цим підношенням є ваша воля, підкорена Його волі. Це означає покласти свою свободу вибору на оltар особистої жертви.

В одній з *Lectures on Faith (Лекцій про віру)*, підготовленій Братами на початку цього розподілу, проголошується: “Релігія, яка не вимагає жертви в усьому, ніколи не матиме сили, достатньої, щоб виховати віру, необхідну, аби привести до життя і спасіння”⁵.

Ваша воля—це єдине, що дійсно належить вам, і це те, що ви можете дати як жертву Богові. Добровільно підкоряючи свою волю Його волі, ви станете такими, як Він.

На завершення я складаю своє свідчення про Спасителя. У міру того як ви будете виявляти віру в Ісуса Христа, підкоряти свою волю волі Бога, виконувати пораду Його пророків і слухатися спонукань Духа, ви будете вірними, щасливими і успішними. ■

З виступу “Where Will You Be in 20 Years?” (Де ви опинитесь через 20 років?), виголошеного на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга–Айдахо 15 травня 2012 року. Повний текст виступу англійською мовою можна знайти на сайті web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

ПОСИЛАННЯ

1. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, лист. 2010, с. 129; курсив додано.
2. Bruce R. McConkie, “Agency or Inspiration?”, *New Era*, Jan. 1975, 38.
3. Gordon B. Hinckley, *Caesar, Circus, or Christ?*, Brigham Young University Speeches of the Year (Oct. 26, 1965), 8; див. також Russell M. Nelson, “Spiritual Capacity”, *Ensign*, Nov. 1997, 16.
4. Томас С. Монсон, “Будьте в доброму гуморі”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 92.
5. *Lectures on Faith* (1985), 69.

ЗАПИТУЙТЕ

Якова 1:5-6

“А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,— і буде вона йому дана. Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер”.

Чому було вибрано цю тему і що вона для вас означає? Брат Стивен В. Оуен, генеральний президент Товариства молодих чоловіків і сестра Бонні Л. Оскарсон, генеральний президент Товариства молодих жінок, діляться своїми думками.

ЧОМУ САМЕ ЦЕЙ УРИВОК З ПИСАНЬ?

Сестра Оскарсон: Господь знає, яке послання вам буде потрібне. І надзвичайним є те, як певні питання, що виникають упродовж року, знаходять своє вирішення завдяки цій темі, а також те, як вона дійсно вписується в події вашого життя.

Коли ми обговорювали цей уривок—Якова 1:5–6— як можливої тему цього року, Дух наповнив кімнату. І всі ми погодилися, що це буде прекрасний уривок для молоді, оскільки він має багато аспектів. Він має відношення до історії Церкви—читання саме цього уривка спонукало Джозефа Сміта піти до Священного гаю і помолитися. А другий важливий аспект—це те, що він є свідченням про божественну місію Джозефа Сміта. Це те, що нам необхідно в цей час, коли світ постійно ставить під сумнів його репутацію та історію Церкви. Це також послання, що навчає про те, як ми отримуємо особисте одкровення у своєму житті, що необхідно знати кожному.

Брат Оуен: Так багато всього відбувається у вашому житті сьогодні, і у вас виникає так багато запитань. З усіма соціальними медіа та пошуковими пристроями, які ми маємо, існує багато джерел, до яких ви можете звертатися, аби отримати відповіді на запитання стосовно віри. Цей ключовий уривок з Писань відображає процес отримання одкровення Джозефом Смітом. І ми можемо також взяти цю модель за взірць.

ЯК МОЛОДЬ МОЖЕ ПРИСТОСУВАТИ ДО ОСОБИСТИХ ПОТРЕБ ВІРШІ З ЯКОВА 1:5–6 ТА КОРИСТУВАТИСЯ НИМИ?

Сестра Оскарсон: Цей уривок з Писань містить в собі величне послання. В ньому сказано: “Але нехай просить із вірою, без жадного сумніву” (Якова 1:6). Це надзвичайно важливо. Вам треба просити з вірою, а не з сумнівом.

Брат Оуен: А просити з вірою означає просити зі справжнім наміром. Коли Джозеф Сміт отримав відповідь на те, до якої церкви приєднатися, він не сказав: “Ну що ж, це добре знати, але ...”. Він вирушив уперед з вірою.

Сестра Оскарсон: Пам’ятайте, що праведна молитва це не те, щоб просити того, що ми хочемо, але щоб дізнатися, що Бог хоче від нас.

ЯКУ ПОРАДУ ВИ Б ДАЛИ МОЛОДІ СТОСОВНО ЗАСТОСУВАННЯ МОЛИТВИ У СВОЄМУ ЖИТТІ?

Сестра Оскарсон: Зробіть молитву звичкою. Ви не можете забувати про неї. Ви не можете нехтувати нею. Брат Яреда показує нам приклад цього (див. Етер 2:14).

Брат Оуен: Якщо ви іноді забуваєте помолитися—це одна справа, але стає тривожно, коли ви відходите від Господа і не хочете молитися. Коли вам здається, що не слід молитися, саме тоді вам і треба по-справжньому молитися. І якщо ви молитесь і читаете Писання, то ви будете правильно налаштовані. А якщо ні, то ви себе віддаляєте.

Сестра Оскарсон: Ми можемо безпосередньо спілкуватися з Богом. У Нього немає часових обмежень. Який же це дар—знати, що ми можемо молитися і що Він завжди поруч.

ЯК ВИ НАВЧИЛИСЯ МОЛИТИСЯ ОСМИСЛЕНО?

Сестра Оскарсон: Я не можу навести якусь конкретну ситуацію; це набувається упродовж життя. Молитва стала однією з найсуттєвіших складових мого дня, тому що я докладаю зусиль, аби бути послідовною. Я навчилася краще слухати й отримувати відповіді. Ми навчаємося і вдосконалюємося, якщо активніше долучаємося до цього процесу.

Я просто була послідовною в цьому кожного дня, робила все можливе, щоб не пропускати нагоду поговорити з Небесним Батьком. Чим більше ми молимося, тим краще вчимося слухати ті відповіді.

Брат Оуен: У юності мені дійсно потрібно було про щось дізнатися. Я згадав про Перше видіння і подумав: “Джозеф Сміт це зробив. Мені не потрібне величне видіння, але мені потрібна відповідь”. Тож з вірою я вирішив наслідувати той приклад. Пам’ятаю, як я став на коліна, схилив голову і помолився вголос. Я постійно дотримувався того взірця, і це багато разів благословляло моє життя отриманням особистого одкровення.

ЯКИЙ НАЙБІЛЬШИЙ УРОК МОЛОДЬ МОЖЕ ЗАСВОЇТИ З ЦЬОГО УРИВКА?

Брат Оуен: Я просто хочу ще раз наголосити на моделі молитви, встановленій Джозефом Смітом. Йому було лише 14 років, він був збентежений, тож він читав Писання. Перше видіння не було швидким наслідком того, що Джозеф просто став на коліна. Спочатку було докладено багато зусиль. Джозеф знов і знов розмірковував над своїм запитанням. Коли він знайшов уривок з послання Якова 1:5–6, то сказав: “Ніколи жоден уривок з Писань не зворушував людського серця з такою силою, як тоді ці слова зворушили моє” (Джозеф Сміт—Історія 1:12). Вони увійшли в його серце з великою силою, а потім він діяв відповідно. Він молився зі справжнім наміром і з вірою почав рухатися вперед. І ми сподіваємося, що й ви зможете відчувати те саме завдяки цьому уривку з Писань упродовж 2017 року. ■

РЕСУРСИ ОН-ЛАЙН

Чи то ви плануєте захід, чи конференцію, чи просто самостійно розмірковуєте над темою, ви знайдете художні роботи, музику та додаткові ресурси для цьогорічної теми для спільних заходів на lds.org/go/11752.

5 ОБІЦЯНЬ МОЛИТВИ

Карліса Крамер

Небесний Батько дав молитву як засіб безпосереднього спілкування з Ним, аби ми дякували, просили благословень і зростали духовно. Іноді все, що потрібно,— це схилити голову, скласти руки і промовити кілька простих, щирих слів. Непогано, правда ж? Ось п'ять різних обіцянь або благословень, які ми можемо отримати, якщо будемо молитися:

1

СИЛА ДЛЯ ПОДОЛАННЯ ТРУДНОЩІВ

Як людські створіння ми можемо мати різні слабкості—фізичні, емоційні, духовні та розумові. Нам може бути нелегко бігти в перегонах або складати екзамен, чи протистояти спокусі або навіть відчувати Духа. Однак молитва може дати нам силу, необхідну для подолання *будь-чого*, що може трапитися в житті.

Як сказав Нефій: “Я піду і зроблю те, що Господь наказав, бо я знаю, що Господь не дає заповідей дітям людським без того, щоб не приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм” (1 Нефій 3:7). Господь може давати нам силу здійснювати *будь-яку* хорошу справу, до якої ми докладаємо зусиль, якщо на те Його воля.

Моліться, щоб мати силу подолати спокусу.

Моліться, щоб мати силу зосередитися і продуктивно підготуватися до екзамену. Моліться, щоб мати силу бігти і не стомлюватися. Моліться, щоб мати силу, і Він зробить вас сильними.

2

ПРОЩЕННЯ

Хоча й хотілося б думати по-іншому, але ми не досконалі. Ми припускаємося помилок, але таким є життя. Однак Господь забезпечив спосіб виправлення помилок: силу Спокути Ісуса Христа. І один зі шляхів, що веде до Його сили—це молитва.

Коли ми в молитві просимо прощення, то можемо отримувати прощення наших гріхів завдяки Спасителеві Спокуті. Хоча для подолання більших гріхів може знадобитися допомога єпископа чи президента філії, особиста і щира молитва *завжди* буде одним з перших кроків до прощення—незалежно від того, просимо ми Небесного Батька простити нас чи допомогти нам пробачити іншу людину. Він навіть допоможе нам навчитися, як прощати себе.

3

ЗНАННЯ І СКЕРУВАННЯ

Особисте одкровення може бути одним з перших обіцяних благословень молитви, яке може вам пригадатися, особливо беручи до уваги нову тему для спільних заходів, яка звучить у вашій голові. Джозефу Сміту не вистачало знання, аби зрозуміти, до якої ж церкви приєднатися, тож він став на коліна в Священному гаю, поставив своє запитання і отримав відповідь, яка була грандіозною.

Однак одкровення призначається не лише пророкам, і воно не має бути вражаючою подією. Якщо комусь з нас не вистачає мудрості з будь-якого питання, ми можемо і маємо запитати у

Бога. Він відповість, хоча іноді не в той спосіб, у який ми сподіваємося. Господь відповість на наші запитання і допоможе скерувати своє життя, але спочатку нам треба запитати!

4

БАЖАННЯ ВИКОНУВАТИ ГОСПОДНЮ ВОЛЮ

Може бути важче роздивитися в цьому благословення, оскільки, чесно кажучи, іноді ми хочемо для себе того, чого Господь не хоче для нас. Але коли ми молимося, щоб бути по-справжньому наверненими й мати бажання чинити Господню волю, то помітимо щось дивовижне: те, чого хочемо ми, почне більше співпадати з тим, чого хоче Він.

Однак така зміна серця не відбувається відразу ж. Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Для більшості з нас навернення є тривалим процесом, і воно не відбувається внаслідок однієї значної або драматичної події. Рядок за рядком і приписання за приписанням, поступово й майже непомітно, наші мотиви, наші думки, наші слова і наші вчинки починають узгоджуватися з волею Бога” (“Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, сс. 107-108).

5

СПОКІЙ

Одне з благословень, обіцяних нам завдяки молитві—це спокій, що приходить через Святого Духа. Зрештою, Його називають Утішителем. Будьте впевнені, що той спокій прийде навіть у важкі часи. Пам'ятайте Господнє обіцяння, що міститься в Євангелії від Івана 14:27: “Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається”. Мир прийде поступово, якщо ми просимо.

Молитва—це прямий спосіб спілкування з нашим люблячим Батьком. Вдавайтеся до неї і давайте Йому благословити вас за це. Однак після отримання цих благословень, що надходять після щирої молитви, не забудьте висловити свою щиру вдячність за допомогою—як ви здогадалися—молитви. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

5 ПОСТАВТЕ П'ЯТЬ ЗАПИТАНЬ, коли здається, що молитви залишаються без відповіді

Маргарет Уїлден

Чи бувало так, що ви молитесь, чекаєте на відповідь, а вона все не приходить? Це трапляється не лише з вами—але ви можете бути певні, що Небесний Батько дійсно чує ваші молитви. Важливо пам'ятати, що відповіді можуть надходити не тоді, коли або як ви хочете їх отримати, і що Небесний Батько завжди знає все краще.

Ось кілька запитань, які ви можете поставити собі, коли вам важко отримати відповіді на молитву:

2 Чи зробив я все, що в моїх силах?

Скажімо, ви не підготувалися до тесту з фізики, тому що замість цього розважалися з друзями. Чи допоможе вам Небесний Батько здати тест, якщо ви просто проситимете Його про допомогу?

Нам необхідно виконувати свою частину, аби отримати благословення. Тож готуючись до тесту, ви можете молитися про силу зробити все можливе відповідно до своєї підготовки.

Розгляньмо приклад синів Мосії, які були успішними в своїй місіонерській роботі, коли вони докладали додаткові зусилля: “Вони багато віддавалися молитві і посту; тому вони мали дух пророцтва і дух одкровення, і коли вони вчили, вони вчили з силою і владою від Бога” (Алма 17:3).

1

Чи готовий я діяти відповідно до отриманої відповіді?

Молитися з вірою—це означає бути готовим діяти відповідно до отриманої відповіді, незалежно від того, чи сподівалися ви отримати саме таку відповідь. Пророк Джозеф Сміт якось отримав таку настанову: “Приготуй своє серце, щоб сприйняти й підкоритися настановам, які Я збираюся дати тобі; бо всі ті, кому цей закон відкрито, мусять коритися йому” (УЗ 132:3). Якщо ви молитесь про те, слід вам чи ні йти на вечірку, то чи приймете будь-яку відповідь (якщо вона навіть буде негативною)?

3 Чи зважав я на відповідь?

Небесний Батько завжди чує вас, тож можливо, що Він уже відповів на вашу молитву! Як сказано в Ученні і Завітах 6:14: “Бо ти питав Мене, і ось, скільки разів ти питав, стільки ж разів ти отримував настанови Мого Духа”. Ви можете молитися, щоб відкрилися ваші духовні очі для того, аби розпізнати відповідь, оскільки відповіді на молитви іноді надходять непомітно або непрямо—скажімо, через інших людей.

Також, не забувайте приділяти час тому, щоб слухати. Старійшина Річард Г. Скотт (1928–2015), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, казав: “Відповіді [Небесного Батька] рідко надходять під час самої молитви на колінах. ... Скоріше Він спонукатиме вас у спокійні хвилини, коли Дух може найглибше вплинути на ваш розум і серце” (“Застосування Божественного дару молитви”, *Діягона*, трав. 2007, с. 9).

4 Чи праведні мої бажання?

Якщо ви коли-небудь просили про те, що не відповідає вашим найкращим інтересам, то, найвірогідніше, що ваше прохання залишилося без відповіді. Спаситель навчав, що “ми завжди повинні молитися Батькові [в ім'я Ісуса Христа]” (3 Нефій 18:19). Це означає, що ми просимо про те, що є правильним, аби це можна було нам надати. Запитайте себе: “Що подумав би Спаситель про мої бажання?” Якщо в своїх бажаннях ви керуетесь егоїзмом або іншими неправедними почуттями, моліться про перемену в серці і про те, щоб знати, яких бажань очікує від вас Спаситель.

5 Чи це правильний час?

Те, про що ми просимо, має бути правильним, але й час має бути відповідним також. Небесний Батько підготував для нас величний план, але наш розклад може трохи відрізнятись від Його розкладу. “Мої слова певні і виправдаються. ... Але все має статися у свій час” (УЗ 64:31–32). Це може означати, що треба ще трохи почекати, аби рана зажила чи загублена домашня тварина знайшлася, й іноді за Господнім розкладом це може статися в наступному житті—але ви можете бути певні, що Він чує і допомагає вам упродовж усього шляху.

Буває важко мати терпіння, особливо, коли відповідь на вашу молитву важко розпізнати. Але під час пошуків вам додаватиме відваги знання, що ви завжди знаходитимете потрібні відповіді, якщо лишень попросите зі справжнім наміром: “І будете шукати Мене, і знайдете, коли шукатимете Мене всім своїм серцем” (Єремія 29:13). ■

Автор живе у шт. Нью-Йорк, США.

ПИТАЙ У БОГА

Розмірено ♩ = 156-170

Слова і музика:
Нік Дей

First system of the musical score, measures 1-8. It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part consists of chords in the right hand and bass notes in the left hand. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. A repeat sign is present at the beginning of the piano accompaniment.

Second system of the musical score, measures 9-13. It includes the vocal line with two verses of lyrics and the piano accompaniment. The lyrics are:

1. У сві - ті лег - ко за - блу - кать, — Ти шу - ка -

2. День за днем — мій дух рос - те, — Світ - ло я -

The piano accompaniment continues with chords and bass notes.

Third system of the musical score, measures 14-18. It includes the vocal line with lyrics and the piano accompaniment. The lyrics are:

- еш тут і там. — Та ві - ри шлях —

- скра - ві - ша - є. — Мо - рок пі - де, —

The piano accompaniment continues with chords and bass notes.

Fourth system of the musical score, measures 19-23. It includes the vocal line with lyrics and the piano accompaniment. The lyrics are:

ли-ше о - дин. — Ко - жен мо - же — ним і - ти. —

— сум ми-не. — Те - пер зав - жди — на - ді - я є. —

The piano accompaniment continues with chords and bass notes.

24 $\text{\textcircled{S}}$

Ти пи - тай, а по - тім слу - хай, Він дасть від - по - відь то - бі.

24 A \flat E \flat B \flat

28 — Ду - шу вті - хо - ю на - пов - нить, І від зло - го за - хис - тить. — Зці - лить дух

28 E \flat E \flat /G A \flat E \flat B \flat E \flat E \flat /G

33 — Він твій і ті - ло. — Прий - де, щоб те - бе спас - ти. —

33 A \flat E \flat B \flat C \sharp

37 *al Coda*
(третій раз)

Як - що тре - ба то - бі муд - рість — по - про - си. —

37 A \flat E \flat B \flat E \flat

41 Час ми - нув, ко - ли в страж - дан - нях ти на - ді - ю за - гу - бив. За - раз ві -

41 A \flat E \flat G

46

- ро - ю жи - веш. _____ Не лег - ким цей _____ шлях бу - ва - є,

46

Cm Bb/D Eb Ab

51

Та до - до - му він ве - де, шлях до Бо - га, до не - бес. _____ Ти пи - тай,

D.S. al CODA
(до такту 25 §)

51

Eb/G F m7 Eb/G Ab Bb

57

CODA

по - про - си. _____

57

Bb Ab Eb Bb

62

62

Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

Якова 1:5-6

Яків навчав нас про те, як просити Бога, щоб отримати відповідь.

НЕХАЙ ПРОСИТЬ ІЗ ВІРОЮ

“Вимога просити з вірою [включає] необхідність не тільки виражати щось,

але й робити щось—подвійний обов'язок як благати, так і виконувати, вимога і казати, і діяти.”

Старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Просіть із вірою”, *Ліягона*, трав. 2008, с. 94.

НЕ СТАЧАЄ МУДРОСТІ

До певної міри нам усім не стає тієї мудрості, яку може дати лише Бог. “Не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого. (1 Коринтянам 2:11). Ось чому нам усім потрібно просити у Нього.

Просто

Просто—це переклад з грецького слова, яке означає “простоту”, що може мати на увазі єдиноспрямованість думок до Божої мети дати нам вільно і щедро.

НЕ ДОКОРЯЄ

Господь відповідь вам і ніколи *не докорятиме* (не критикуватиме або не звинувачуватиме) за те, що ви смиренно просите Його відповіді на щире запитання.

5 А якщо кому з вас не стає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє, — і буде вона йому дана. **6** Але нехай просить із вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер.

ВСІМ ДАЄ

“Він ні від кого не відмовиться, хто прийде до Нього, ... і всі є однаковими для Бога”.

2 Нефій 26:33

БЕЗ ЖОДНОГО СУМНІВУ

“Нехай у важкі часи ваші завіти матимуть для вас першорядне значення, а ваша слухняність буде неухильною. Потім ви зможете просити з вірою, не маючи жодних сумнівів, згідно з потребами, які у вас є, і Бог відповідь”.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Сила завітів”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 22.

НЕХАЙ ПРОСИТЬ ВІД БОГА

“В молитвах ми звертаємося до Небесного Батька в ім'я Ісуса Христа. ...

Мета молитви—не змінити Божу волю, а забезпечити себе та інших благословеннями, які Бог уже хоче дарувати, але про які нам необхідно попросити, аби отримати їх”.

Путівник по Писаннях, “Молитва”, scriptures.lds.org.

Від редакції: Мета цієї сторінки не в тому, щоб дати всебічне пояснення вибраних для опанування віршів з Писань у семінарії, а в тому, щоб спонукати вас до особистого вивчення.

Целестіальні МИТІ

Іноді здається, що небеса не так уже й далеко.

Холлі Меган Лора Хантер

Одного дня мої провідники Товариства молодих жінок навчали нас про особливі миті, коли ви дійсно відчуваєте Духа і почуваетесь близько до Бога. Вони називали їх “целестіальними митями”— проста фраза, яку легко запам'ятати. Для себе я точно зрозуміла, що означає “целестіальна мить”; я відчувала їх раніше, наприклад, коли відчувала легесенький відблиск або смак того, яким може бути життя в целестіальному царстві. І у мене було багато таких миттєвостей.

Після того як наші провідники розповіли про цю ідею, ми вийшли на вулицю. Крізь гілки дерев сяяло сонце. Ми заплющили очі. Я відчувала тепло сонця на обличчі, віяв теплий вітерець. Пташки співали і дерева шелестіли на вітрі, а ми насолоджувалися Божими творіннями. То була целестіальна мить.

Іншим разом я відчувала целестіальну мить після хрищення своєї найкращої подруги. Коли ми поверталися до каплиці, щоб закінчити службу хрищення, вона взяла мене за руку і сказала про те, як чудово, що ми подруги і назавжди ними залишимося—навіть у вічності. Я ніколи цього не забуду. Я була радісна, щаслива і вдячна!

Приблизно через рік ми знову удвох могли відчувати ту саму радість, коли стояли біля купелі й дивилися, як її мама входила у води хрищення. Дійсно, навколо нас була краса.

Мабуть, найкраще місце, де можна отримувати такі відчуття—це в домі Господа. Я мала благословення вперше увійти до храму разом з батьками і своєю сестрою. Я христилася за свою прабабусю й відчувала, що вона раділа.

Целестіальні миті можуть відбуватися будь-де і в будь-який час—коли слухаємо музику, або під час домашнього сімейного вечора, або в школі. Я згадую один домашній сімейний вечір, коли ми без перестанку сміялися! То була одна з моїх найулюбленіших миттєвостей.

Ці целестіальні миті зміцнили моє свідчення і допомогли розвинути дух вдячності. Завдяки їм я засвоїла важливі уроки. Понад усе, завдяки їм я відчуваю радість і щастя від евангелії! Я знаю, що якщо й надалі буду жити за евангелією, вся краса, щастя, мир і любов, які я відчуваю під час кожної целестіальної миті, будуть тим, що я зможу завжди відчувати—але набагато сильніше—в целестіальному царстві. ■

Автор живе в Північному Данаркширі, Шотландія.

Фотографія храму в Наву, шт. Іллінойс, зроблена Мікаелю С., шт. ІЛІНОЙС

Вгорі: Цей малюнок символізує любов Бога до мене особисто і до моїх сестер, одна з яких зараз служить на місії повного дня. Євангелія Ісуса Христа приносить невимовну радість у наше життя.

Кенія Р. біля храму в Монтеррей, Мексика

ПРИЙНЯТИ #ВИКЛИКХРАМУ

Яохрестився в 2012 році й відвідував філію в окрузі Іпомея, Бразилія. З 2014 року я по-справжньому захопився сімейною історією. Все почалося із запрошення старійшини Ніла Л. Андерсена, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, з яким він звернувся на RootsTech, виконувати хрищення за померлих з мого родовету. Я по-справжньому відчув, що досліджувати сімейну історію—це мій обов'язок, знаючи, що якщо я буду “стукати”, мені “відчинять” (див. Матвій 7:7).

Зараз я вже зібрав набагато більше поколінь, фотографій, документів і, що найбільш важливо, сімейних історій. Це просто дивовижно. Маючи таку інформацію, я написав книгу з фотографіями й датами з сімейної історії. Цей проект допоміг мені встановити зв'язок з моїми родичами, які не є членами Церкви, і я отримав можливість поділитися своїм свідченням, що сім'ї можуть бути вічними.

Ця робота допомогла мені стояти на святих місцях, залишатися активним у Церкві та прийняти покликання служити Господу на місії.

У мене є свідчення, що робота зі спасіння, яку виконує ця Церква по обидві сторони завіси, є істинною; її було дано через натхнення від Небесного Батька. До місії я мав можливість виконувати хрищення за своїх предків, а тепер як місіонер я маю можливість христити людей, які живуть зараз і хочуть назавжди змінити своє життя. ■

Старійшина Клаудіо Клаус мол., Аризонська місія Меса

Старійшина
М. Рассел Баллард

З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

ЯК ДІЛИТИСЯ ЄВАНГЕЛІЄЮ

Нам не потрібно вибачатися за свої вірування і не треба відступати від того, що, як ми знаємо, є істиною. Але ми можемо ділитися цим у дусі сповненого любові розуміння—**сміливо і впевнено**, з оком, єдиноспрямованим до слави Божої—без тиску на наших слухачів і не вважаючи себе невдахами, якщо вони не прийняли наших вірувань відразу ж.

Якщо у нас є напарництво Святого Духа, тоді ми можемо виконувати прості речі, аби допомагати менш активним членам Церкви прийти до глибшого розуміння євангелії у своєму житті, а також тим людям, які сповідують іншу віру. Немає потреби запроваджувати якусь нову програму для цього. Нам не потрібен довідник, або покликання, або навчальні збори. Єдине, що потрібне хорошим членам Церкви—навчитися **покладатися на силу Святого Духа** і, маючи цю силу, дотягуватися і торкатися життя дітей нашого Небесного Батька. Немає більшого служіння, яке ми можемо надавати, ніж те, щоб ділитися **особистим свідченням** з тими, кому не вистачає розуміння відновленої євангелії Ісуса Христа.

Отже, брати і сестри, чи готові ми щось робити? Чи може кожен з нас прийняти рішення сьогодні **збільшити особисту духовну підготовленість**, шукаючи проводу Святого Духа, а потім, маючи Його за напарника, благословляти більшу кількість дітей нашого Батька розумінням і знанням про те, що Церква є істинною?

Я свідчу, що Спаситель живий і Він благословлятиме кожного з нас, якщо ми будемо робити все, що від нас залежить, аби просувати вперед цю велику роботу Його Церкви. Нехай кожен з нас прийме рішення робити щось іще. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 2000 року.

ЯК ВИ ЦЕ ЗАСТОСОВУВАЛИ?

Я такий вдячний, що виріс у Церкві. Я люблю ділитися євангелією, і я намагаюся бути хорошим прикладом, оскільки знаю, що мої друзі та інші люди спостерігають за мною, особливо мій Небесний Батько. Ніщо з того, що ви робите, Небесний Батько не обходить увагою і не залишає непоміченим. Ви повинні намагатися робити те, що правильно, і ділитися євангелією з Його дітьми, бо існують безмежні можливості робити це; вам лише треба молитися, аби знаходити і використовувати ті можливості.

Гарі Г., шт. Арканзас, США

ПО СУТІ

Чому непрощення є більшим гріхом, ніж скривдження людини?

Господь навчав: “Ви повинні прощати один одного; бо той, хто не прощає своєму братові його провини, стоїть засуджений перед Господом; бо на ньому залишається більший гріх.

Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” (УЗ 64:9–10).

Коли ми не прощаємо, тоді своє обмежене судження ставимо вище за досконале Господнє судження. Він має досконале бачення серця кожної людини та її обставин, і суд належить лише Йому. Він згодом застосує досконалу справедливість і досконалу милість до всіх—як до тих, хто кривдив інших, так і до тих, хто був скривджений.

Крім того, вимагаючи від нас прощення, Господь допомагає нам вибирати щастя, а не нещастя, облишити наші гіркі образи й обурення та отримати зцілення завдяки Його благодаті. Тоді ми відкриємо для себе, як нагадує нам старійшина Кевін Р. Дункан, сімдесятник, що “Спокута Спасителя існує не лише для тих, кому треба покаятися; вона також і для тих, кому потрібно простити” (“Цілюще миро прощення”, *Ліягона*, трав. 2016, с. 35). ■

Яке ставлення Церкви до депресії, і як мені справлятися з депресією?

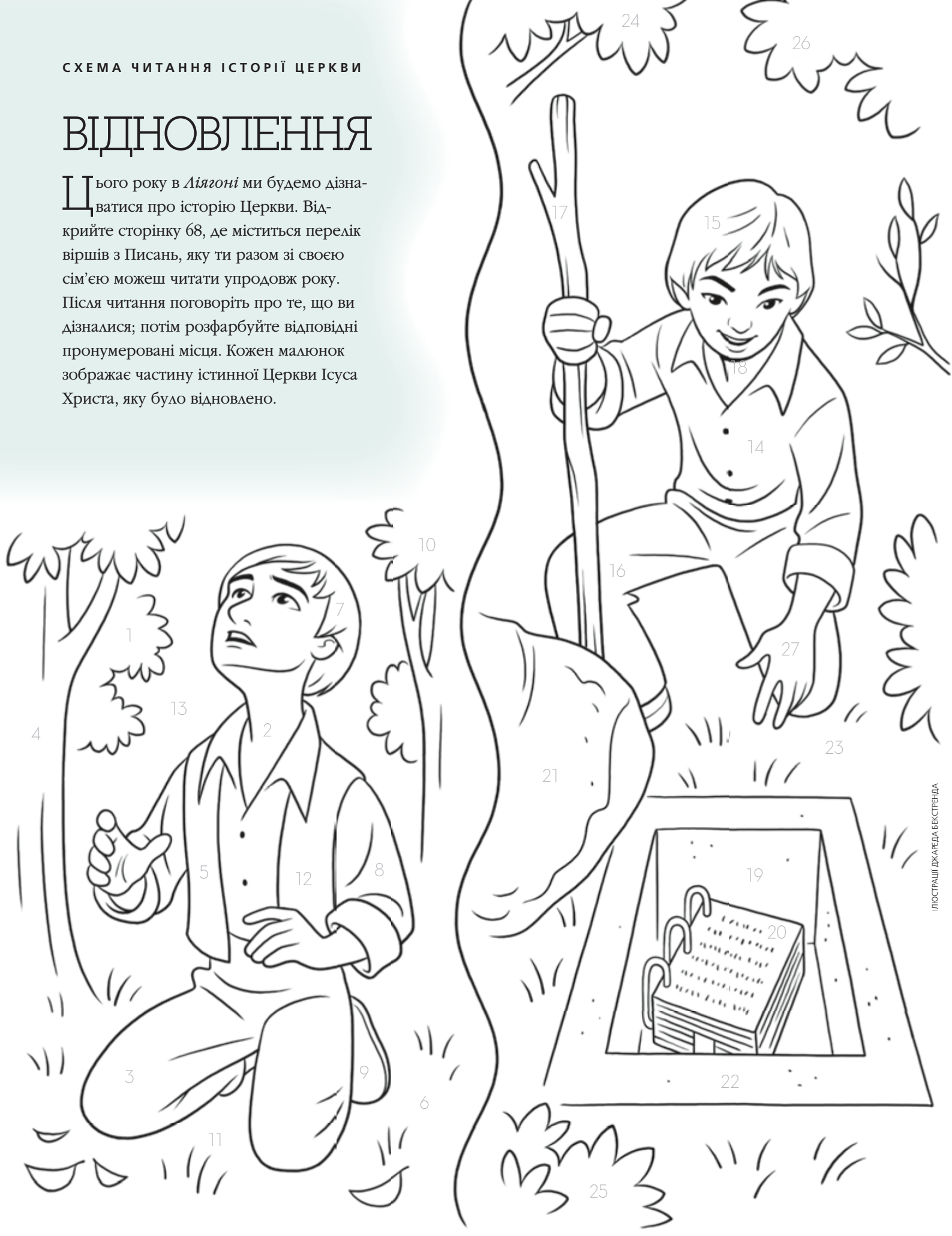
Кожен з нас час від часу занепадає духом, але відновлена євангелія Ісуса Христа і підтримка сім'ї, провідників та інших людей може допомагати нам знову знаходити втішення, радість і мир. Однак провідники Церкви визнають, що глибока депресія або значний депресивний розлад (ЗДР)—це набагато серйозніший стан, який може впливати на здатність людини повноцінно функціонувати. Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, запропонував деякі заходи, до яких ви можете вдаватися, якщо відчуваєте глибоку депресію:

- Не втрачайте віру в Небесного Батька та Ісуса Христа.
- Робіть те, що запрошує Духа у ваше життя (моліться, вивчайте Писання тощо).
- Шукайте поради у батьків та провідників священства.
- Отримайте благословення священства.
- Кожного тижня приймайте причастя і міцно тримайтеся за обіцяння Спокути Ісуса Христа.
- Звертайте увагу на симптоми стресу, наприклад, втому, а потім робіть зміни.
- Якщо проблема не минає, поговоріть з батьками або провідниками священства про те, де знайти допомогу кваліфікованого лікаря з хорошими моральними цінностями.

(Див. “Немов розбита посудина”, *Ліягона*, лист. 2013, сс. 41–42). ■

ВІДНОВЛЕННЯ

Цього року в *Ліягоні* ми будемо дізнаватися про історію Церкви. Відкрийте сторінку 68, де міститься перелік віршів з Писань, яку ти разом зі своєю сім'єю можеш читати упродовж року. Після читання поговоріть про те, що ви дізналися; потім розфарбуйте відповідні пронумеровані місця. Кожен малюнок зображає частину істинної Церкви Ісуса Христа, яку було відновлено.

ПЕРЕЛІК УРИВКІВ З ПИСАНЬ

Більшість з цих уривків є одкровеннями від Господа, даними Джозефу Сміту. Розмальовуй ілюстрації на сторінках 66–67, коли будеш їх читати!

1. Джозеф Сміт—Історія 1:10–13	27. Учення і Завіти 59:9–10, 15–19
2. Джозеф Сміт—Історія 1:14–17	28. Учення і Завіти 64:9–11
3. Джозеф Сміт—Історія 1:30, 33–34	29. Учення і Завіти 64:33–34
4. Джозеф Сміт—Історія 1:51–53	30. Учення і Завіти 76:19–24, 40–41
5. Джозеф Сміт—Історія 1:66–69	31. Учення і Завіти 78:17–19
6. Учення і Завіти 1:37–38	32. Учення і Завіти 81:5–6
7. Учення і Завіти 2:1–2	33. Учення і Завіти 82:3, 10, 14
8. Учення і Завіти 4:1–7	34. Учення і Завіти 84:46–47, 62
9. Учення і Завіти 6:34–37	35. Учення і Завіти 88:78–80
10. Учення і Завіти 8:2–3, 9–10	36. Учення і Завіти 88:118–120
11. Учення і Завіти 10:5, 69	37. Учення і Завіти 88:123–126
12. Учення і Завіти 11:6–7	38. Учення і Завіти 89:1, 18–21
13. Учення і Завіти 13:1	39. Учення і Завіти 90:15, 24
14. Учення і Завіти 18:10–13	40. Учення і Завіти 97:15–16, 21
15. Учення і Завіти 18:15–16	41. Учення і Завіти 98:11–12
16. Учення і Завіти 19:16–19, 23–24	42. Учення і Завіти 100:5–8
17. Учення і Завіти 20:75–79	43. Учення і Завіти 101:16, 32, 36
18. Учення і Завіти 25:10–13	44. Учення і Завіти 105:39–41
19. Учення і Завіти 27:15–18	45. Учення і Завіти 107:6, 8, 13
20. Учення і Завіти 39:20–23	46. Учення і Завіти 110:1–10
21. Учення і Завіти 46:10–12, 32–33	47. Учення і Завіти 119:4, 6–7
22. Учення і Завіти 49:25–28	48. Учення і Завіти 121:7–9, 46
23. Учення і Завіти 50:40–46	49. Учення і Завіти 121:41–45
24. Учення і Завіти 51:13, 19	50. Учення і Завіти 122:7–9
25. Учення і Завіти 58:26–28	51. Учення і Завіти 130:20–23
26. Учення і Завіти 58:42–43	52. Учення і Завіти 131:1–4

Старійшина
Даллін Х. Оукс

З Кворуму
Дванадцятьох Апостолів

Чи ЗАВЖДИ Небесний Батько відповідає на мої молитви?

Небесний Батько
знає більше, ніж
ми. Він відповість
на наші молитви у
найкращий спосіб.

Якщо ми маємо віру в
Небесного Батька й Ісуса
Христа, ми довіряємо Їм.

Знайте, що
Небесний Батько знає
вас і любить вас. Знайте,
що Він чує ваші молитви
й дасть таку відповідь, яка
буде найкращою для вас.
(Див. 3 Нефій 18:20).

НАША СТОРІНКА

Александра М., 10 років, шт. Меріленд, США

Господь здійснив Сотворіння для дітей Небесного Батька. Я люблю тварин і природу.

Самуель М., 7 років, Мадрид, Іспанія

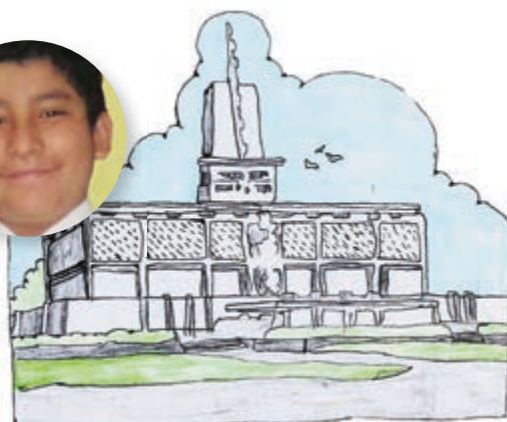

Ліссетт Н., 5 років, Мадрид, Іспанія

На причасних зборах і на недільних уроках я дізнався, що деякі речі не є такими ж важливими, як інші. Найважливішими є євангелія Ісуса Христа і послух Небесному Батькові. Я люблю навчатися.

Іан А., 5 років, шт. Морелос, Мексика

Коли я йду до храму зі своєю сім'єю, то сильно відчуваю Дух, бо знаю, що Господь з нами. Він сказав: "Ідіть до мене, всі маленькі" (див. Матвій 19:14).

Хейтор А., 10 років, Парана, Бразилія

Старійшина
Уолтер Ф.
Гонсалес
Сімдесятник

Книга на полиці

“Коли Святе Письмо читаю, до Господа молюсь” (Збірник дитячих пісень, с. 66).

Мені було 12 років, коли я почув про Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я зустрів двох місіонерів Церкви в автобусі. Вони запитали, чи можуть прийти і навчати мою сім'ю.

Місіонери залишили нам примірник Книги Мормона і брошуру про Джозефа Сміта. Мої

батьки були чудовими людьми. Але вони не приєдналися до Церкви в той час.

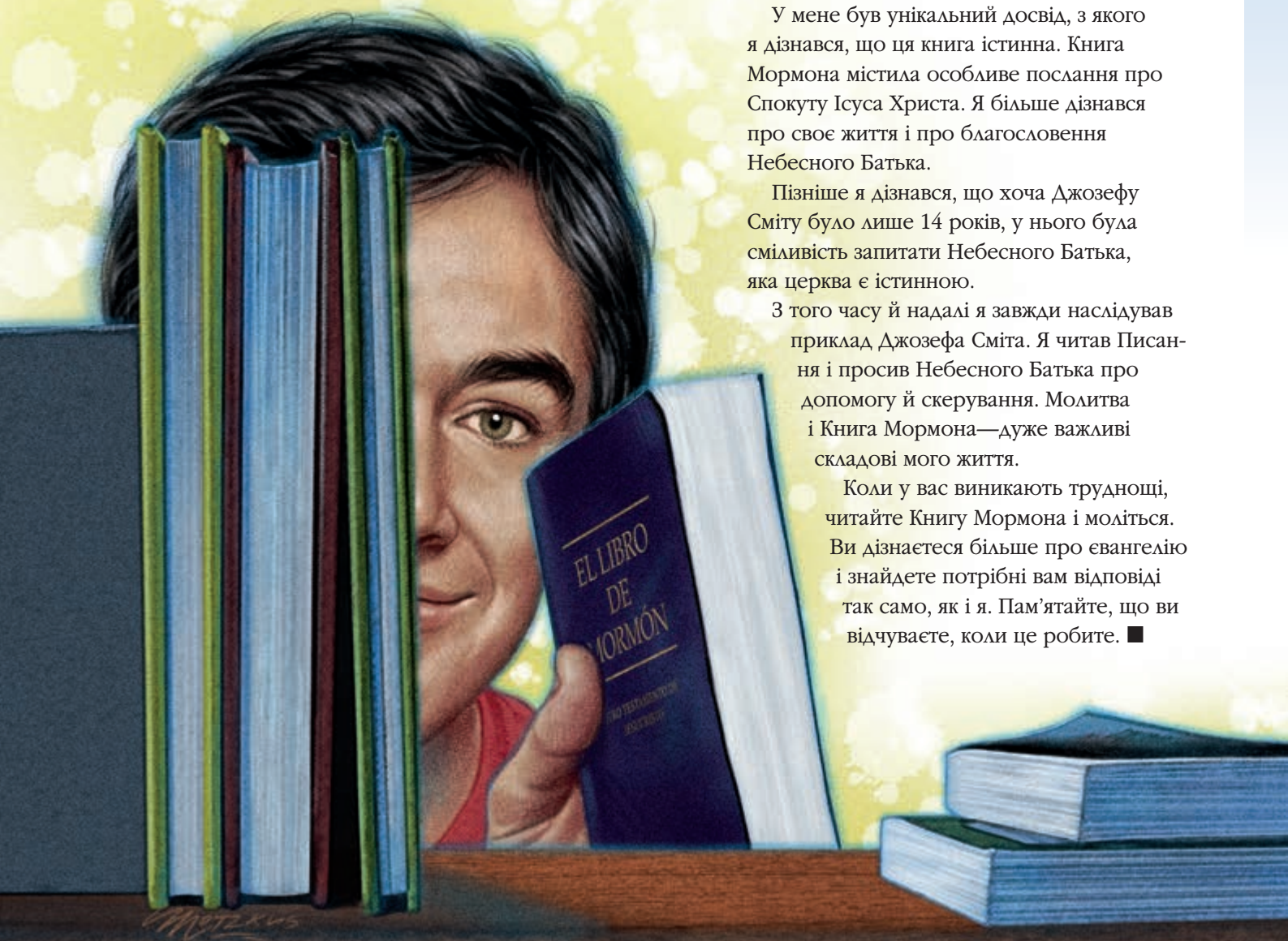
Ці дві книги стояли на нашій книжковій полиці багато років. Тоді одного дня, коли мені було 18 років, я проглядав одну з наших книжкових полиць у пошуках якоїсь хорошої книги для читання. Я взяв Книгу Мормона і прочитав перший розділ. Особливе відчуття сповнило мене під час читання.

У мене був унікальний досвід, з якого я дізнався, що ця книга істинна. Книга Мормона містила особливе послання про Спокуту Ісуса Христа. Я більше дізнався про своє життя і про благословення Небесного Батька.

Пізніше я дізнався, що хоча Джозефу Сміту було лише 14 років, у нього була сміливість запитати Небесного Батька, яка церква є істинною.

З того часу й надалі я завжди наслідував приклад Джозефа Сміта. Я читав Писання і просив Небесного Батька про допомогу й скерування. Молитва і Книга Мормона—дуже важливі складові мого життя.

Коли у вас виникають труднощі, читайте Книгу Мормона і моліться. Ви дізнаєтеся більше про евангелію і знайдете потрібні вам відповіді так само, як і я. Пам'ятайте, що ви відчуваєте, коли це робите. ■

Мірка Мін-Джуна

Келлі Хансекер

Ґрунтується на справжніх подіях

*“Любить всіх дітей
Ісус. ... Він наш вірний
друг”* (Збірник дитячих
пісень, с. 37).

Мін-Джун дивився
з вікна на хмари.
“Схоже, завтра буде
дощ”, — сказав він.

Дідусь відвів погляд
від газети й закивав. В
Сеулі, Південна Корея, закінчува-
лося літо і почався сезон мусонів.

Мін-Джун поклав парасольку
поруч зі своїм підготованим для
неділі одягом. “Мабуть, завтра
треба буде вийти рано”.

Дідусь усміхнувся. “Слушна
думка. Нам треба буде йти довше,
якщо нижні дороги затопить”.

“Як вважаєш, з церковною
будівлею нічого не станеться?” —
запитав Мін-Джун. Минулого року
під час мусонів затопило підвал.

“Нічого, — сказав дідусь. —
Але ніколи не буде зайвим
помолитися”.

“Тоді я помолюся за церкву
сьогодні ввечері. І щоб ми могли
безпечно туди дістатися. *Jal-ja-yo*
(На добраніч)”. Мін-Джун вклонив-
ся і пішов спати.

Вранці вони рано вийшли з
квартири. Мін-Джун подивився
на темні хмари, які вкривали небо.

“Май віру”, — сказав дідусь.

Мін-Джун пішов за дідусем
вгору вузькими сходами,
що були на пагорбі біля їхньої
квартири. Вони зупинилися на
верхівці пагорба, щоб пере-
вести подих. Їхні білі сорочки вже
були вогкими від великої волого-
сті повітря.

Дідусь простягнув руку, щоб
відчутти перші краплі дощу. “Ти
бачиш? Починається дощ”.

НЕ ВІДСТУПАЙТЕ

“Велич євангелії в тому й полягає, що ми отримуємо винагороду за старання, навіть якщо ми її не завжди досягаємо успіху”.

Старійшина Джеффри Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Господь узавтра чинитиме чуда поміж вами”, *Ліягона*, трав. 2016, сс. 125–126.

Вони розкрили свої парасольки. Коли вони підходили до ще одних сходів, дощ посилювався. Мін-Джун нахилився, щоб розглядіти крізь дощ кожен сходинку. “Ой!”— вигукнув він, коли послизнувся і впав на коліна.

“Болить?”— запитав дідусь. Він нахилився, щоб подивитися на дірку в штаних Мін-Джуна.

“Це лише подряпина”,— сказав Мін-Джун, але голос його тремтів.

“Ми зашиємо їх, коли прийдемо до церкви”,— сказав дідусь.

Мін-Джун і дідусь подолали решту сходів і звернули на верхню дорогу.

“Тут вітер сильніший”,— сказав дідусь, міцно тримаючи парасольку. Мін-Джун ледве міг утримувати свою. Раптом порив вітру вивернув її, розірвавши парасольку по шву. У Мін-Джуна опустилися руки.

Дідусь простягнув свою парасольку. “Біжи під мою. Ми майже прийшли”.

Мін-Джун був під однією парасолькою з дідусем, але вона мало чим допомагала від проливної дощу. Коли вони наблизилися до церкви, Мін-Джун почув, як грає музика.

“Вони вже почали!” Мін-Джун побіг до входних дверей. Потім він побачив своє відображення в одному із дзеркал. Його волосся було розкуйовджене, з нього крапала вода, штани розірвані, а туфлі

в багні. Він відійшов від дверей, а потім спустився сходами.

“Я ... я не можу ввійти”,— затинаючись сказав Мін-Джун.

“Все гаразд”,— сказав дідусь.

“Але ж я брудний і мокрий!”

Дідусь поглянув на Мін-Джуна, потім подивився на датчик дощу, прив'язаний до паркану.

“Легко виміряти дощ, Мін-Джуне, але як ми виміряємо себе?”

Мін-Джун закліпав очима, дивлячись на дідуся.

“Ти бачиш брудні туфлі, подряпане коліно, розкуйовджене волосся і думаєш, що не відповідаєш міркам,— сказав дідусь.— Але в Ісуса є краща мірка. Він бачить твоє серце і знає, що ти робиш те, що

правильно. Якщо ти міряєш себе такою міркою, ти побачиш, що твій датчик зашкалює”.

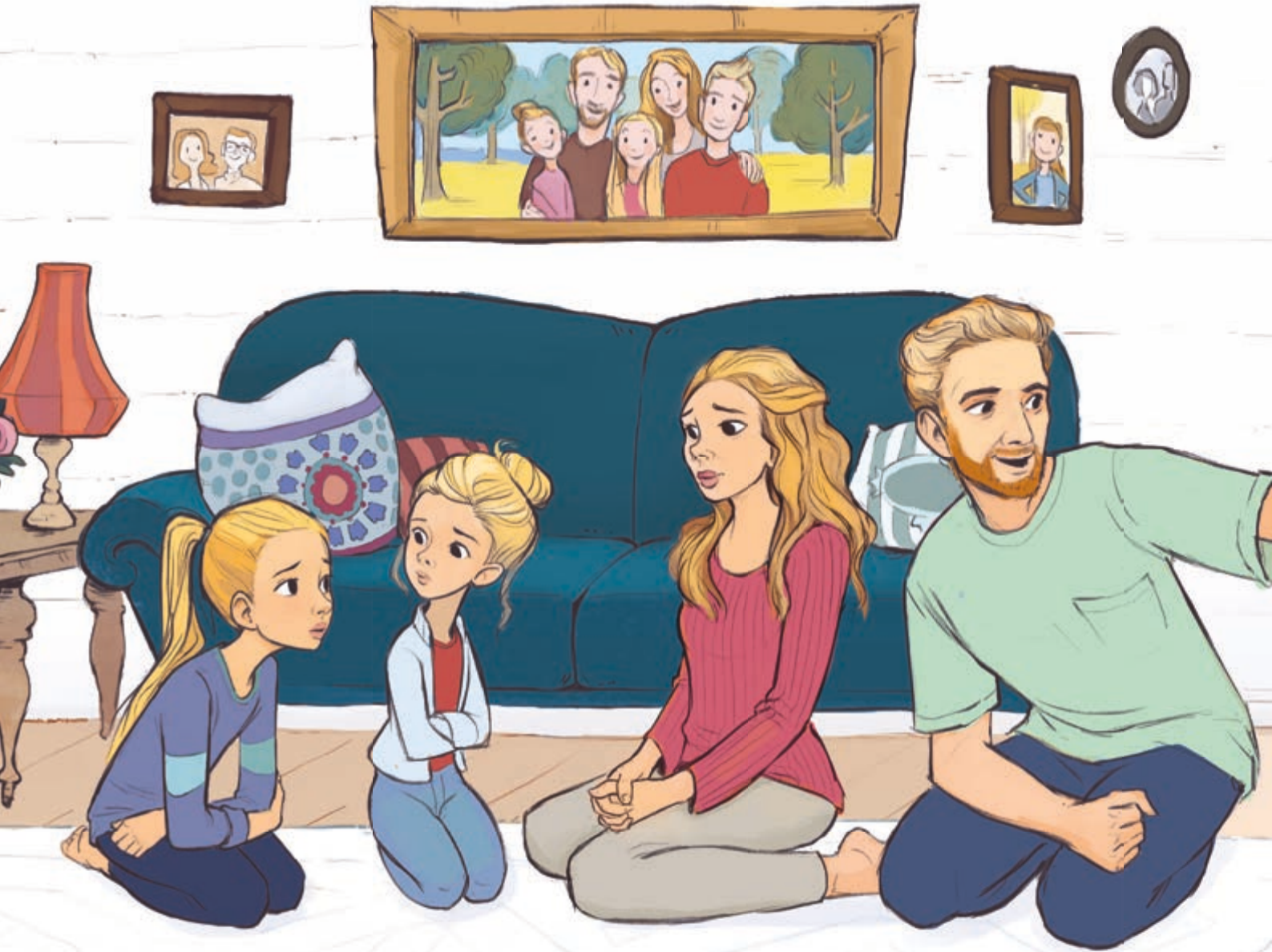
Мін-Джун поглянув на датчик дощу. Показник збільшувався з кожною краплею. Він подумав про те, скільки зусиль докладав, щоб дістатися до церкви, і яке тепло та радість він відчував, коли був там. Він подумав про те, як сильно любить Спасителя і як сильно Спаситель любить його.

Мін-Джун обняв дідуся і разом вони увійшли до церкви. ■

Автор живе в штаті Колорадо, США.

Не забудь помолитися за Еріка

Джулі Корнеліус-Хонг

Грунтується на справжніх подіях

“Свободу волі мають всі робити вибір у житті”
(Гімни, № 140).

Сім'я Карі стала на коліна біля дивана на сімейну молитву. Усі благоговійно склали руки. Тато попросив Лів, маленьку сестричку Карі, помолитися.

“Не забудь подякувати Небесному Батькові за

багато благословень, які в нас є,—нагадав їй тато.—

І не забудь помолитися за Еріка”,—додала мама. Мама завжди нагадувала їм молитися за Еріка.

Ерік—старший брат Карі. До його від'їзду в університет вони з Карі були найкращими друзями. Вона дуже сумувала за всіма їхніми спільними веселими розвагами.

Тоді кілька місяців тому Ерік сказав мамі й тату, що він більше не хоче бути членом Церкви. Це дуже здивувало й засмутило Карі та її сім'ю. Вони почали молитися за Еріка кожного вечора. Іноді вони молилися, щоб він відчув Святого Духа й захотів повернутися до церкви. Тато молився, щоб розум Еріка був ясним, аби він приймав правильні рішення. Мама часто молилася, щоб хтось, кому він довіряє, допоміг йому знайти правильний шлях. Після всіх їхніх молитов Карі почала відчувати легке роздратування. Чому Небесний Батько не повертає Еріка до церкви?

Нарешті, коли Лів відкрила вуста, щоб помолитися, Карі більше не могла стримуватися. “Чому Небесний Батько не відповідає на наші молитви?”—випалила

вона. Усі здивовано поглянули на Карі, але вона була надто засмучена, щоб зважати на це.

Якусь мить

ніхто не промовив і слова.

“Карі,—сказав тато.— Сьогодні, коли ти повернулася додому зі школи, ти повісила рюкзак?”

“Ну?”—збентежено запитала Карі. Що спільного між рюкзаком та всім іншим? Вона глянула на вхідні двері й побачила свій рюкзак, який валявся біля стіни, замість того, щоб висіти поруч з рюкзаком Лів. “Ні, ... вибач”.

“Хіба мама не нагадувала тобі, що його слід повісити?”

“Так”,—відповіла Карі. Вона опустила погляд на свої коліна.

“Хіба мама не нагадує тобі часто, що його слід повісити?”

“Так”,—пробурмотіла Карі. Вона все ще не знала, як це з чимось пов'язано. Хіба тато не поставився до її питання серйозно?

“Я знаю, що коли ми молимося за Еріка, Небесний Батько *дійсно* відповідає на наші молитви—кожного разу. Проблема в тому, що Ерік може не слухати прямо зараз. Ерік вибирає, чи слухатися йому Святого Духа так само, як і ти, чи слухатися тобі маму, коли вона каже про рюкзак. Але чи вважаєш ти, що *завжди* не зважатимеш на мамині прохання повісити рюкзак?”

“Ні, думаю, що ні”,—сказала Карі.

“Колись вона послухається!”—сказала мама, підморгуючи Карі. Карі усміхнулася.

“То, може, одного дня Ерік також послухається”,—додала Карі.

“Точно,—відповіла мама.— Здатність слухатися Святого Духа—це вміння, яке треба розвивати. Можливо Ерік ще не розвинув це вміння”. Карі стало трохи краще.

Усі вони схилили голови, поки Лів молилася.

Вона молилася, щоб Ерік навчився слухати Святого Духа. Поки Лів молилася, Карі відчувала спокій і тепло. Вона знала, що Небесний Батько чує їхні

молитви. Коли Лів перераховувала благословення, які має їхня сім'я,

Карі подумала про ще одне благословення, яке треба додати до переліку,—тепер вона більше

розуміла про молитву!

Коли молитва закінчилася, Карі знала, що Небесний Батько не забув про Еріка. Вона також знала, що Він ніколи не забуває про неї. ■

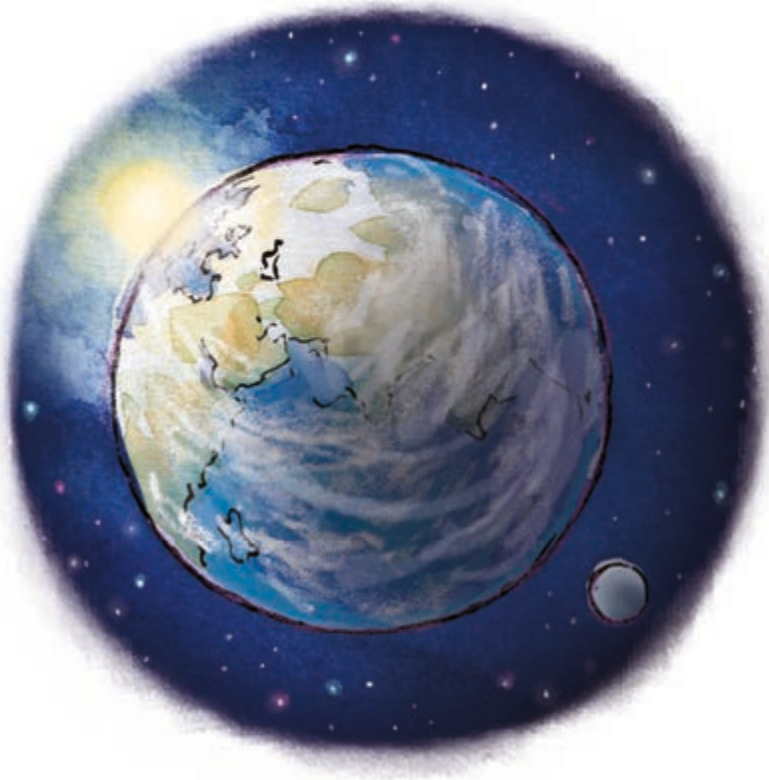
Автор живе в штаті Невада, США.

ЩО ОЗНАЧАЄ СВОБОДА ВОЛІ?

Свобода волі—це дар, яким Небесний Батько наділив кожного. Це дар вибирати, що ми будемо робити. Небесний Батько допомагає нам, але Він не примушує нас щось робити. Натомість Він дає нам можливість вибирати самостійно.

Ісус ЛЮБИТЬ МЕНЕ

Кім Уебб Рейд

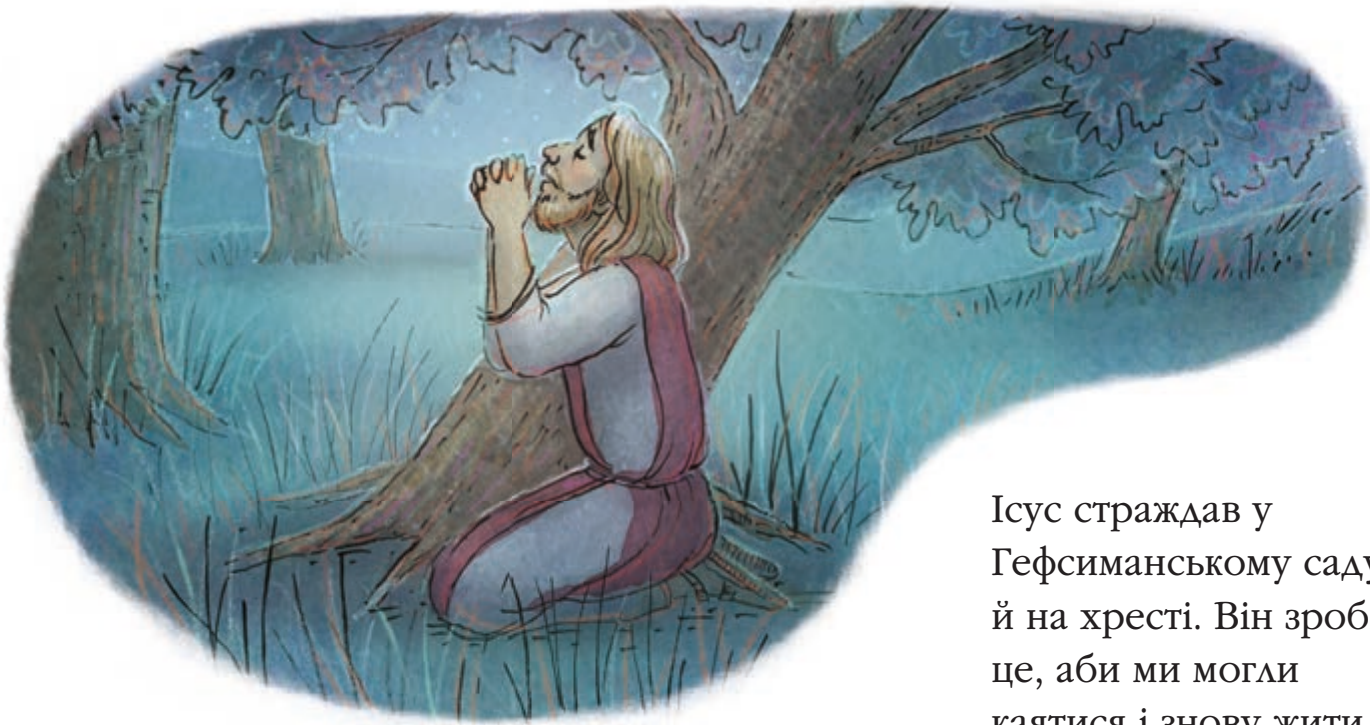

До сотворіння землі ми всі жили на небесах з нашими небесними батьками і нашим старшим Братом Ісусом Христом. Ми були щасливі й дуже любили одне одного.

Якось Небесний Батько сказав нам, що створить для нас землю, на якій ми будемо жити. Він знав, що іноді ми не будемо дотримуватися Його заповідей, поки будемо на землі. Нам буде потрібен Спаситель, щоб допомогти нам повернутися до Нього додому. Небесний Батько вибрав Ісуса бути нашим Спасителем.

Коли Ісус прийшов на землю, Він показав нам правильний для життя шлях. Він допомагав людям. Він навчав їх любити одне одного.

Ісус страждав у Гефсиманському саду й на хресті. Він зробив це, аби ми могли каятися і знову жити після того, як помремо.

Коли я більше дізнаюся про Ісуса, то відчуваю Його любов до мене. ■

Я—дитина Небесних Батьків

Президент
Х'ю Б. Браун
(1883–1975)

Перший радник у
Першому Президентстві

ДОВОДИ НА ЗАХИСТ СУЧАСНОГО ПРОРОКА

У 1939 році, перед початком Другої світової війни, брата Брауна запросив один з представників англійської Палати громад, аби брат Браун представив переконливі докази на користь своєї заяви стосовно того, що Джозеф Сміт є пророком. Під час виступу, виголошеного в Університеті Бригама Янга 4 жовтня 1955 року під назвою "The Profile of a Prophet" (Риси пророка), президент Браун описав їхню розмову (див. speeches.byu.edu).

Я почав: "Ви кажете, що моя віра в те, що Бог розмовляє з людиною у нашу епоху, є нереальною і абсурдною?"

—На мою думку, так.

—Чи вірите ви, що Бог коли-небудь розмовляв з кимось?

—Звичайно, повсюди в Біблії ми бачимо докази цього.

—Чи розмовляв Він з Адамом?

—Так.

—З Енохом, Ноєм, Авраамом, Мойсеєм, Яковом, Йосипом та іншими пророками?

—Я вірю, що Він розмовляв з кожним з них.

—Чи вірите ви, що спілкування між Богом і людиною припинилося, коли Ісус прийшов на землю?

—Ні, таке спілкування досягло свого апогею, своєї найвищої точки в той час.

—Чи вірите ви, пане, що після воскресіння Ісуса один законник на ім'я Савл, тарсянин, який також виготовляв намети, на своєму шляху до Дамаска розмовляв з Ісусом з Назарета, Якого було розіп'ято, Який воскрес і зійшов на небеса?

—Так, я вірю.

—Чий голос чув Савл?

—То був голос Ісуса Христа, бо Він Сам Себе так назвав.

—Тоді з усією серйозністю я роблю припущення, що за Біблійних часів спілкування Бога з людиною було нормою.

—Мабуть я з цим погоджуся, але невдовзі після першого

століття християнської епохи воно припинилося.

—Чому, на вашу думку, воно припинилося?

—Я не можу сказати.

—Ви вважаєте, що Бог з того часу не промовляв?

—Я переконаний, що ні.

—Для цього має бути причина.

Ви можете назвати якусь причину?

—Я не знаю.

—Чи можу я навести кілька можливих причин? Можливо, Бог більше не розмовляє з людиною, бо Він не може. Він втратив Свою силу.

—Звичайно, це було б богохульством,—сказав той чоловік.

—Тоді, якщо ви з цим не погоджуєтесь, можливо, Він не розмовляє з людьми, бо більше нас не любить і Його більше не цікавлять справи людей.

—Ні,—відповів він.—Бог любить всіх людей, і Він не зважає на особи.

—Що ж, тоді якщо Він може розмовляти і любить нас, то єдина інша можлива відповідь, на мою думку, це та, що Він нам не потрібен. У нас такі великі досягнення в науці і ми так добре освічені, що Бог нам більше не потрібен.

І тоді він сказав—і голос його тремтів, коли він думав про війну, що нависла над світом: "Пане Браун, в історії світу ще не було часу, коли б голос Бога був таким необхідним, як зараз. Можливо, ви можете сказати мені, чому Він не промовляє".

Моя відповідь була такою: "Насправді Він *промовляє*, і Він промовляв, але людям потрібно мати віру, щоб почути Його". ■

Також у цьому номері

для дорослої молоді

с.44

ПРОРОЧІ ПРИНЦИПИ **ВІРНОСТІ**

Які рішення вам необхідно приймати зараз,
щоб залишатися вірними в майбутньому?
Розгляньте наступні 10 принципів.

для молоді

ТЕМА СПІЛЬНИХ ЗАХОДІВ НА 2017 РІК

Хочете наблизитися до
Небесного Батька? Дослідіть
цьогорічну тему для спільних
заходів про молитву.

с.50

для дітей

Відновлення

Спробуйте виконати цю вправу,
яка буде приємним способом зна-
йомства з книгою Учення і Завіти.

с.66

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

**ПЕРШЕ ВИДІННЯ, ХУДОЖНИК
ДЖОРДЖ КОККО САНТАНГЕЛО**

"Коли світло було на мені, я побачив двох Осіб, що стояли переді мною у повітрі, блиск і славу Яких неможливо описати. Один з них звернувся до мене, називаючи моє ім'я, і сказав, указуючи на іншого: Це Мій Улюблений Син, слухай Його!" (Джозеф Сміт—Історія 1:17).